

Glasilo
Krajevne skupnosti Šmihel

ŠMIHELČAN

Letnik: 7

December 2012

*Vesele božične praznike in srečno novo leto 2013
vam želijo člani sveta KS Šmihel!*

Glasilo ŠMIHELČAN

Letnik: 7, december 2012

Izdajatelj:
Krajevna skupnost Šmihel

Urednik:
Maja Fink

Uredniški odbor:
Anton Progar, Miro Škufca, Simon Zupancič,
Brigita Juršič, Boštjan Marolt

Oblikovanje:
Marko Hrovat, ŠPES, grafični studio

Tisk: Tiskarna VESEL, Novo mesto

Naklada:
600 izvodov

Kazalo

Poročilo o delu sveta KS Šmihel v letu 2012	3
Plan KS za leto 2013	15
Ravnanje z odpadki	16
ŠPORTNO SRCE Šmihela	17
Športno srce Osnovne šole Šmihel	17
Športne poti so različne, začnejo se v otroštvu	18
Alenka Kočevar Kovačič	20
Anton Progar	21
Nastja Banovec, mlada in talentirana igralka golfa	22
Darko Jakobčič in Športni center Košenice	23
Gregor Dornič živi za nogomet	24
Portret Sašo Murtič	24
Predstavitve Društva paraplegikov Dolenjske, bele krajine in posavja	25
Portret človeka s športnim srcem	25
Gasilke veteranke	26
Prostovoljno gasilsko društvo Šmihel Novo mesto	26
Moje življenje od mladosti povezano s športom	27
Matjaž Recelj	27
Portret - Kulovec Andrej	28
Brat in sestra tudi v košarki, Benjamin in Teja Muhič	29
Želim si biti najboljši	30
Nogometna ekipa Rom – POT V GAJ	30
Športno rekreativno društvo Košenice	31
Z gibanjem do zdravja	32
Ljubitelja fitnesa, Teja Martinovič in Robert Pureber	33
Ugledni krajan Štefan David	34
Bunjevac Pero	35
»Božič je priložnost, da vsaj z enim človekom znova zaživimo v miru in prijateljstvu.«	36
Promet s škrjanskega vidika	39
Izlet v Gradec 8.12.2012	40
Smučanje v Avstriji	40
Dejavne članice Krajevne organizacije Rdečega Križa Šmihel v letu 2012	41
Hišni eksperimenti v Dnevem centru Šmihel - romsko naselje	41

Sporočilo krajanom

Spoštovane krajanke in krajani, velikokrat člani Sveta KS Šmihel prejemamo pisne in ustne pobude za reševanje problemov, ki jih zaznavate v kraju. Seveda, posredujemo zahteve na ustrezne izvajalce in firme koncesionarje, ki so zadolžene za vzdrževanje določenih infrastrukturnih in drugih zadev, ki se nas tičejo. V skladu z dogovorom z njimi, pa lahko pot reševanja skrajšamo, tako, da pozivamo vse, da jim direktno javite napako. Prilagamo vam nekaj najpomembnejših naslovov izvajalcev gospodarskih javnih služb in odgovornih oseb:

- Oskrba s pitno vodo, Komunala Novo mesto, g. Iztok Zorko, 07 39 32 576; istok.zorko@komunala-nm.si ;
- Odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda, Komunala Novo mesto, g. Ilar Igor, 07 39 32 488; igor.ilar@komunala-nm.si;
- Zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov, Komunala Novo mesto, g. Simon Štukelj, 07 39 32 564;
- Vzdrževanje občinskih cest, CGP Novo mesto, Anton Hraštar, 041 624 591 in Mestna občina Novo mesto, Mirko Grahek, 07 3939 207;
- Urejanje javne razsvetljave, Gregorič Branko s.p., 07 34 34 170;
- Vodja občinskega inšpektorata; Judež Peter peter.judez@novomesto.si

Poročilo o delu sveta KS Šmihel v letu 2012

Leto 2012 bo v Krajevni skupnosti Šmihel ostalo zaznamovano kot leto pomembnih premikov in dogovorov glede umestitve in poteka tras treh novih cest v našem prostoru in vseh drugih infrastrukturnih projektov.

Gre za umeščanje 3. razvojne osi v urbani prostor Novega mesta in variantni predlog trase zahodne obvozne ceste v našem kraju, umeščanje nove Šmihelske ceste, umeščanje južne zbirne, povezovalne ceste s povezavo Šmihelske in Belokranjske ceste, ki bo potekala pod Košenicami, rekonstrukcijo obstoječe Šmihelske ceste - od cerkve do Košenic (pločniki, javna razsvetljava, postajališče, nov uvoz za ulico ob Težki vodi) in projekt izgradnje avtobusnega postajališča s parkirišči pri OŠ Šmihel. Zavedamo se, kar se je že tudi dokazovalo v preteklosti, da brez dobre cestne povezave v naš kraj ni razvoja in ne interesa s strani trgovskih podjetij in drugih investitorjev.

Zagotovo je leto 2012 tudi prelomno leto glede novih oblik druženj krajanov. To niso le dosedanja zbori krajanov in pohodi, gre za organizacijo druženja v obliki organiziranih izletov na visokogorsko smučišče in v predbožični Gradec v Avstriji.

Dodeljena sredstva za KS so bila ponovno skromna, podobno kot v preteklosti, kljub temu, da denar dodeljen KS, namenjen za potrebe kraja, dobro oplemenitimo. V letu 2012 smo prejeli s strani Mestne občine Novo mesto 8.500,00 EUR finančnih sredstev s katerimi gospodarimo sami. Namenjamo jih za vložke v komunalno in športno infrastrukturo, za sofinanciranje delovanja humanitarnih društev (PGD Šmihel, KORK Šmihel), športnih in kulturnih društev v našem kraju, za ekološke izboljšave, za informiranje ter druženje krajanov in delovanje KS.

Glede na upravičena pričakovanja krajanov za razreševanje infrastrukturne problematike kraja, smo vam že v prejšnji številki glasila obrazložili pristojnosti, pooblastila in odgovornosti Sveta KS v zvezi s tem. Žal imamo pri tem več ali manj »zvezane« roke. Vse pomembne infrastrukturne projekte vodi občina in njene strokovne službe. Mi nimamo ne pooblastil in tudi ne finančnih sredstev potrebnih za odkup nepremičnin, projektiranje oziroma izgradnjo pločnika, ceste ali druge infrastrukture.

V nadaljevanju podajamo poročilo o delu Sveta KS Šmihel za leto 2012. Glede na skromna finančna sredstva in majhna pooblastila, ki jih imamo, ocenjujemo, da smo delovali v dobrobit kraja.

Člani Sveta KS pri svojem delu

Eko otoki

S pomočjo podjetja Trata d.o.o. smo uredili bolj estetsko eko otok pred nedokončanim Cvetanovim poslovnem objektu. Na to lokacijo je Komunala Novo mesto, na zahtevo krajana, neposrednega sosedu pogorelega gospodarskega objekta Burgarjeve domačije v Šmihelu in na naše soglasje, prestavila vse kontejnerje izpred pogorišča. Vzrok je bil strah sosedu, saj se je, kot kaže, ogenj razširil na leseni objekt iz kontejnerja, pri tem pa delno poškodoval tudi njegovo, prvo sosednjo stanovanjsko hišo.

Kontejnerjev je bilo s tem na eni lokaciji preveč, delovalo pa je tudi neurejeno. Zaradi tega smo se odločili in del kontejnerjev odpeljali na druge eko otoke, v romsko naselje, na Škrjanče, Boričevo, na Krallovo ulico in enega na prošnje stanovalcev ulice Ob Težki vodi na staro lokacijo. Vzrok za vrnitev enega kontejnerja za mešane komunalne odpadke na staro lokacijo je bil v zahtevah mnogih ostalih krajanov stanujočih na ulici ob Težki vodi. Pritiskali na nas in Komunalo Novo mesto, da se kontejnerji postavijo nazaj. Odločili smo se za postavitve le enega kontejnerja za mešane komunalne odpadke na staro lokacijo, ki nikogar ne moti in ne predstavlja tveganja za ponoven požig. Lastnik zemljišča pa je pri tem dal soglasje.

Ureditev eko otoka in makadamskega parkirišča pred objektom, ki je nudil zelo klavno podobo

Med nedokončanim objektom in eko otokom smo uredili tudi makadamski plato. Gradbenemu podjetju Slavko Strasberger s.p. smo naročili, da se odpelje odpadni gradbeni material, ki je ostal po gradnji objekta, in da se uredi makadamski plato, ki je sedaj namenjen parkiranju avtomobilov.

Seveda je črnih točk, neurejenih kontejnerskih mest in tovrstnih želja krajanov v kraju še kar nekaj. Zatakne se, ko moramo zagotoviti prostor za postavitev kontejnerjev. Če gre za zasebno zemljišče mora biti soglasje lastnika, kar pa je lahko problem. S projektom bomo nadaljevali tudi v prihodnje, prosimo pa krajane, da nam pri tem pomagajo. V kolikor najdete primerno lokacijo za postavitev kontejnerja, nam sporočite na naš naslov in izvedemo v zelo kratkem času vse kar je potrebno, da se uredi novi eko otok.

Primer urejene lokacije eko otoka na Nahtigalovi ulici

Požar na lesenem objektu Burgarjeve domačije v Šmihelu. Ponoči, dne 30. 03. 2012, okoli četrte ure zjutraj je zagorel kozolec v Šmihelu. Gasilci GRC Novo mesto in PGD Šmihel so lokalizirali požar. Ogenj je povzročil škodo tudi na bližnjih hišah. Policisti in kriminalistični tehniki so opravili ogled kraja požara in o ugotovitvah seznanili pristojno tožilstvo. Sum je bil podan, da se je ogenj prenesel iz gorečega kontejnerja, postavljenega v neposredni bližini lesenega objekta. Kaj je vzrok požara bo seveda pokazala preiskava, obstaja pa možnost, da je bil celo podtaknjen.

Akcija gašenja

Pločniki ob Šmihelski cesti

Kot je krajanom poznano smo z vodstvom občine predvidevali, da se bo investicija izgradnje pločnikov in avtobusnega postajališča od cerkve do križišča pri VITI zaključila že daljnjega leta 2008, vendar se zadeve, zaradi prostorskih težav, neuspešnega odkupa potrebnih zemljišč v lasti krajanov in tudi neažurnosti investitorja, Mestne občine Novo mesto, to še vedno ni izvedlo. V preteklih letih, ko so bila finančna sredstva zagotovljena, sta se žal za odprodajo zemljišča odločila le dva lastnika, kjer se je potem tudi uredil pločnik, sedaj, ko je pripravljenost krajanov po odprodaji večja pa je občina v finančnih težavah.

V letu 2012 se je odkupilo le potrebna zemljišča za izgradnjo pločnika od družino Pavec, žal pa za kaj več Mestna občina Novo mesto ni imela sredstev.

Poznano je, da je največji finančni zalogaj tega projekta odkup domačije Burger, kjer zaradi, do sedaj postavljene in lastnikom ponujene cene za odkup, ki jo je opredelil sodni cenilec in je za občino obvezujoča, odkup ni stekel.

Na lastnike objekta, ki je ostal po požaru smo naslovili pismo za sanacijo pogorišča. Takoj so bil pripravljen ukrepati, pod pogojem, da se odkupi celotna domačija in se jim za odkup ponudi bolj sprejemljiva cena. Po letošnjem požaru na enem od gospodarskih objektov te domačije smo v ponovne razgovore aktivno vključili župana Alojzija Muhiča. Na našo pobudo smo se z lastnikoma domačije sestali pri županu. Ugotovili smo, da je skupni interes vseh, za čim prejšnji odkup in rušenje celotne domačije ter potem na tej lokaciji ureditev pločnikov, avtobusnega postajališča in varnejšega uvoza. Prvi korak pa je, da občina pošlje cenilca, ki poda novo, za lastnike bolj sprejemljivo cenitev domačije. Dogovor je bil tudi, da je pri ceni tokrat prisoten tudi lastnik, da ne bo pri novem uradnem izračunu cene, ki bo seveda ponovno zavezujoča, kakšnega neprijetnega priokusa. Zagotovilo je bilo dano, da se po novo postavljeni odkupni ceni izvede odprodaja, občina pa da zagotovi sredstva.

Pogorišče nudi klavrno sliko že več kot osem mesecev po požaru

Žal od sestanka v juniju občina še vedno ni napotila cenilca in primerno temu je trenutno stanje. Na župana je bilo posredovan dopis, da ukrepa v skladu z junijskim dogovorom. Žal teh sredstev v drugi polovici leta občina ni več imela. Obvezala pa se je, da bo sredstva zagotovila v proračunu za leto 2013. Vsi lahko ponovno samo upamo, da nobena stran ne dela s figo v žepu.

Ker zaradi navedenega ne pride do odstranitve ostankov pogorišča smo lastniku domačije ponudili pomoč pri sanaciji, da mu sami, na lastne stroške saniramo pogorišče, vendar žal še do sedaj ni bilo dovoljenja. Celo Romi so se obračali na vodstvo KS in dejali, da je slabše kot v Žabjaku in se ponudili, da pomagajo pri ureditvi pogorišča. Žal gre za privatno lastnino za katero nimamo nikakršnih pooblastil.

Do ureditve pločnika je naše poslanstvo, da še preden pride do najhujše prometne nezgode, apeliramo na upravljalca Šmihelske ceste, na DRSC in občino, da na edini regionalni vpadnici v mesto, ki nima urejenih pločnikov in ne zagotavlja niti normalnega srečevanja dveh večjih vozil, izgradijo pločnik.

Žal v KS nimamo finančnih sredstev niti možnosti, da si uredimo cesto, kakor nam vsem skupaj najbolj ustreza, zato nam preostane še naprej le neke vrste »prošajčenje«, da se občina loti resneje tega problema.

Novo ogledalo za večjo varnost v prometu

V kraju smo namestili dve novi ogledali

Zamenjali smo poškodovani ogledali na Šmihelski cesti z novimi ogledali in sicer v križišču iz Košenic Na Šmihelsko cesto in iz vstopa Krallove ceste.

Novo ogledalo

Sanacija cestišča

Na prošnjo krajanke ga. Rolih smo posredovali zahtevek koncesionarju za vzdrževanje občinskih in državnih cest, CGP d.d. Novo mesto, da sanira vdolbino, ki je nastala na Šmihelski cesti pred njihovo hišo. Ob vsakem deževju se je v njej nabrala voda in izpod koles avtomobila spričala

po fasadi hiše. Zadeva je stekla šele po osebnem posredovanju.

Sanacija cestišča ob Rolihovi hiši

Razumemo tudi stisko družine Rolih, da življenje, praktično na prometnici, res ni ne varno in tudi ne kvalitetno in zagovarjali bomo stališče, da se situacija razreši v njihovo dobrobit. Žal se je upravljalec državne ceste odločil, da se pločnik izgradi po levi strani. S tem in z rušivijo domačije Burger se bo cesta na tem mestu nekoliko razširila in omogočala, da se med hišo in cesto postavi fizično bariero, ki bo nudila vsaj večjo varnost. Tudi cesta iz Smrečnikove proti dijaškemu domu v navezavi z novo Šmihelsko cesto bo ta problem delno omilila. V nadaljevanju podajamo pisni "klic" na pomoč družine Rolih in jim obljubljam, da se bomo še trudili tudi za njih:

"V preteklosti je bilo veliko obljubljenega in malo postorjenega. S takšnimi in podobnimi problemi se soočajo tudi v drugih krajih. Državna cesta mimo Rolihove hiše tretje rodbine je potekala in teče skozi čas, projekti pa mimo nje. V naši hiši, ki je vsakemu slehernemu krajanu poznana je v preteklosti delovala krajevna pošta in pekarna, glede dostopa in varnosti ni bilo težav saj je makadamska cesta bila široka le 2.5 metra in je bilo na vsaki strani dovolj prostora za pešce. Današnja problematika:

- Nemogoč izvoz iz dvorišča,
- Težak obhod okrog hiše,
- Nevzdružno življenje,
- Hrup, tresenje in poškodovanje fasade,...

Že v preteklosti je tekel dogovor z Mestno občino Novo mesto in Krajevno skupnostjo Šmihel, o rešitvi hiše, ureditvi pločnika po desni strani z avtobusnim počivališčem na lokaciji trase cerkev – Vita. Pločnik po desni strani je po našem mnenju bolj varen in cenejši od današnjega projekta po levi strani. Staroselci krajani starega dela Šmihela, katerim se je s hitrim tempom današnjega časa spremenilo okolje bivanja si želimo urejenih cest in varnih pločnikov. Predlagamo:

- Izgradnjo ceste, cerkev – dijaški dom.
- Preučitev enosmerne ceste v smeri Vita – cerkev.

Kritični deli cestišča v Šmihelu pri Rolihovih

Staroselci Šmihela upamo, da nam bo občina pristopila nasproti in razumela stiske majhnega človeka.

Robert Rolih"

Športni park Košenice

Na športnem parku Košenice smo Športno rekreativnemu društvu Košenice, katerega predsednik je Jure Jerele, tudi letos finančno priskočili na pomoč pri vzdrževanju in nadaljnjem urejanju športnega parka. Za vse športne površine skrbi društvo (od košnje do vzdrževanja) že vrsto let, delno sami, delno s pomočjo donacij in pa samoprispevkov prebivalcev Košenic. Tako smo skupaj v letu 2010 speljali projekt NI NAM VSEENO, KJE SE IGRAJO NAŠI OTROCI in s pomočjo samoprispevkov družin na Košenicah pridobili nekaj sredstev za letno vzdrževanje vseh igral in zelenih površin, na katerih je vsako leto več otrok. Odzivi so pozitivni.

Društvo je pripravilo že pred časom idejni načrt, ki ga Svet KS Šmihel tudi finančno podpira. Priložen idejni načrt urejanja športnega parka Košenice po katerem potekajo nadaljnja dela, pa je žal novi zazidalni načrt OPPN – REGRŠKE KOŠENICE 2, delno "povozil".

Letos je bil velik poudarek urejanju prostora za oddih za igrišči, v divje zaraščenem akacijevem gozdičku, ki bo namenjen družabnim dogodkom in srečanjem krajanov. Člani Športnega društva so razredčili gozd in očistili okolico ter navozili več kamionov zemljine. Izvedli pa so

Idejni načrt nadaljnja ureditve Športnega parka Košenice

tudi globinsko gnojenje in prezračevanje na novo zatravljenega nogometnega igrišča na Košenicah. Voljo pri tem nekoliko jemlje OPPN – REGRŠKE KOŠENICE 2.

Zazidalni načrt občine OPPN – REGRŠKE KOŠENICE 2. Po predlaganem zazidalnem načrtu občine OPPN – REGRŠKE KOŠENICE 2, ki je bil podan v javno obravnavo v juniju 2012, nam ta popolnoma pozida odbojgarsko igrišče ter manjši del nogometnega igrišča.

Dne 06. 06. 2012 smo se na Rotovžu s športniki skupaj udeležili javne razgrnitve in podali pripombe, predloge in rešitve ohranjanja zelenih površin na Športnem parku Košenice, in da zazidalni načrt obide nogometno in odbojgarsko igrišče.

V pobudi smo zagovarjali, da so igrišča aktivna ne samo za prebivalce Košenic, marveč tudi celotnega Šmihela z okolico. Tudi iz mesta prihajajo ljudje, saj je tu možnost parkiranja in igranja različnih športov, prav tako pa so na tem odročnem delu naši otroci bolj varni zaradi slepe ulice.

Virvanje 23 novih gradbenih parcel bo pomenilo tudi negodovanje vseh lastnikov, na katere parcele bi letele žoge iz naših igrišč! Nogometni klub Košenice ima 15 letno tradicijo, zato je odstranitev igrišč pelje v propad tudi kluba.

Tudi zneski vložnega donacijskega denarja in s samoprispeljki krajanov niso majhni. Tako je bilo samo leta 2010 v nogometno igrišče vložnega preko 4.000,00 € denarja, v odbojgarsko pa v 3 letih preko 2.000,00 €. Prav tako društvo letno porabi preko 1.500,00 € denarja za vzdrževanja vseh površin (od košen, prenovitev infrastrukture z igrali) in uresničitev zadanih ciljev. Društvo je samo od svojega obstoja od leta 2006 v športne površine in prireditve vložilo okoli 15.000,00 €.

Poleg predstavnikov Sveta KS Šmihel in športnega društva se je javne razgrnitve udeležilo tudi veliko krajanov, ki jih zazidalni načrt moti, saj posega na njihove najemne površine.

V zvezi s tem je bila še pred razgrnitvijo načrta naša uradna pisna pripomba sledeča:

"PRIPOMBE SVETA KS ŠMIHEL K PREDLOGU OPPN – REGRŠKE KOŠENICE 2

Občinski svet bo na 15. seji občinskega sveta MO Novo mesto, ki bo v četrtek, dne 31.5.2012, obravnaval tudi točko, ki se nanaša na prostorsko urejanje območij v naši krajevni skupnosti, OPPN – REGRŠKE KOŠENICE 2.

Glede na dosedanje diskusije o tem med Svetom KS Šmihel, krajanji na Košenicah in občinskimi strokovnimi službami povzemamo naša stališča - pripombe:

- *Nismo proti delni pozidavi Košenic, vendar takšni, ki ohranja naš dolgoletni trud vlaganja krajanov v športne površine, ki smo jih 90 % in več sami financirali in vzdrževali. Kljub dogovoru v preteklosti (2008 in kasneje) o delitvi površin na zazidalne površine in zeleni športno rekreativni del, ki bo ohranjal vsa izgrajena športna igrišča, razen BMX proge, temu ni tako. Del športnih površin se "jemlje" in sicer vogal zatravljenega nogometnega igrišča, ki je izredno lepo vzdrževano in lani na novo zatravljeno ter polovica igrišča za odbojko na mivki;*
- *Iz OPPN je razvidna tudi pozidava urejenih vrtov, sadovnjakov ter dvorišč krajanov, na zemljiščih, ki so jim bila pred dvajsetimi in več leti predana v najem. Najemniki za najeta zemljišča skrbijo kot dober gospodar, zemljišče in obstoječe nasade obdelujejo na način, ki ustreza krajevnim razmeram. Vse hiše na vrhu Košenic so bile tako projektirane, da so dnevni prostori orientirani proti zelenemu pasu oz. najetim zemljiščem. Naj omenimo, da je bilo v fazi sklepanja zakupne pogodbe, s strani Mestne Občine Novo mesto, obljubljeno, da se bodo najeta zemljišča prodala najemnikom s takšno namembnostjo, kot jo ima zemljišče v času najema. Proces odkupa najetih zemljišč poteka že nekaj let. Krajevna skupnost Šmihel je večkrat posredovala pisna stališča glede odprodaje najemnih kmetijskih zemljišč na Košenicah Mestni Občini Novo mesto, vendar zaman. Krajanji Košenic, ki mejijo na predlagano pozidavo so zainteresirani odkupiti del zelenic, ki so jih uredili oz. jih kultivirali. Želijo jih odkupiti kot kmetijske površine in ohraniti kot nezazidljive površine. Vsak, ki bo želel dodatno pozidavo bo pač po potrebi plačal spremembo. To smo napisali v dosedanjih dopisih na občino in izpostavili na sestanku dne 25.8.2010. Naš interes je bil zapisan v zabeležki sestanka, ki jo je zapisal Iztok Jerala. Temu sledi tudi odgovor Mestne občine Novo mesto z dne 3.5.2010 (prejeli Zajc, Lukan, Džamdžič september 2010). Zato tudi družine Zajc, Okleščen,*

Lukan in ostali želijo odkupiti najeto zemljo pod enakimi pogoji, čeprav ni to posebej predvideno;

- *Iz OPPN je razvidna pozidava vsakega možnega in nemožnega kvadratnega metra, skupaj pa je predvidenih kar 23 novih hiš, nagnetenih in vrinjenih celo na delno zeleni pas;*
- *Prosimo za razumno oddaljenost stavbnih zemljišč od igrišč, kar bo omogočilo ustrezno sobivanje tako novim lastnikom, kot članom športnega društva in vsem drugim športnikom, ki koristijo in negujejo športne površine. Po naših informacijah že obstajajo primeri pravnih – dobrih praks na Gorenjskem, ki opredeljujejo potrebno minimalno razdaljo. V športna igrišča smo vložili veliko lastnih sredstev in dela (v dogovoru z MONM) in želimo ohraniti njihovo funkcionalnost."*

Strokovne službe, ki so prislunile pripombam niso v celoti upoštevale navedenega. Za prizadete športne površine je v sprejetem OPPN sicer opredeljeno, da se jih nadomesti z ureditvijo novih, kar finančno prevzame investitor?!, ki bo od občine odkupil stavbne parcele, kar se nam zdi preveč ohlapno in zavito v "meglo".

Gostota novozgrajenih objektov, kakor tudi cestna povezava pa ostaja v predlaganih okvirjih.

Ponovno se je izkazalo, da strokovne službe že v fazi projektiranja zaobidejo krajanje in njeno

Po novem OPPN je umeščeni kar 23 novih hiš na Košenicah, ter nova krožna in povezovalna cesta

Skica posega sprejetega OPPN Košenice na obstoječa igrišča na Košenicah

Sanirana otroška igrala

utrinkov s te čistilne akcije, ko se je pričelo z urejanje zaraščenih površin za nogometnim igriščem. Na tej lokaciji bomo poravnali teren z navoženo zemljo, ga zatravili in uredili klopi.

inštitucijo KS. Ko pa je zadeva že sprojektirana pa ni volje po spreminjanju, kar pušča grenak priokus med občani.

Prilagamo še OPPN Košenice in skico posega na izgrajene športne površine.

Naša zahteva po sprejetju OPPN je sledeča:

- prestavitev obeh porušenih – oziroma v delu pozidanih igrišč,
- zatraviti površine s posebno travo, kot je to narejeno sedaj!
- kompletno prestaviti odbojkarsko igrišče na mivki na novo lokacijo, z vso potrebno infrastrukturo!
- urediti zaščitne mreže v dolžini 30 m za obema goloma nogometnega igrišča,
- pripeljati pitno vodo in električno omrežje na športne parcele,
- izgraditi osvetlitev vseh igrišč (odbojka, nogomet, košarka, balinišče in otroškega igrala)!
- dokončati ureditev prostora za oddih, ker se ob premiku nogometnega igrišča premakne tudi slednje!

Športni park Košenice

Športno rekreativno društvo, katerega predstavljamo v nadaljevanju pod rubriko ŠPORTNO SRCE, že vrsto let skrbi za urejenost in vzdrževanje športnih površin. Vsako leto na pomlad izvedejo čistilno akcijo s košno in ureditvijo površin, ki pa je letos pridobila še pridih nadaljnega širjenja športno rekreativnih površin. V nadaljevanju je nekaj slikovnih

Nogometnaši ob pomladanski očiščevalni akciji športnega parka. Novo zatravljeno nogometno igrišče v ozadju pa so že vidne posledice aktivnosti za ureditev piknik prostora za krajane. Na lokaciji, če bo po OPPN še volja, bomo poravnali teren z navoženo zemljo, ga zatravili in uredili klopi.

Nov športni park v kraju, ki opravičuje ime ulice POT V GAJ

Ker vse bolj intenzivno igrajo nogomet tudi mladi in nekoliko manj mladi Romi iz našega kraja je med njimi dozorela ideja, da si uredijo svoje nogometno igrišče na koncu njihovega naselja, ulice Pot v gaj. Najbolj prizadeven pri tem je Darko Brajdič, ki že 30 let igra nogomet. Drugi, Boris Brajdič – Šime je za to namenil lastniško parcelo za naseljem, znotraj zaraščenega območja. Po razgovoru in posvetovanju z vodstvom KS so si pričeli sami urediti igrišče. Posekali in počistili so drevje in grmičevje in ročno ter s pomočjo strojev "udarniško" v neverjetno kratkem času uredili nogometno igrišče. Nekaj malega smo jim potem finančno tudi mi, v Svetu KS Šmihel, priskočili na pomoč in prevzeli delni strošek zatratitve igrišča.

Romski nogometni navdušenci so s ponosom pokazali, kaj so vse postorili zgolj v desetih dneh, po prvem razgovoru in našem pristanku, da si uredijo športne površine.

Bojan Tudija pokaže na lepo zatratljeno površino njihovih novih športno rekreativnih površin

Igrišče je z lastnimi rokami vsak popoldan gradilo in urejalo do 20 krajanov - Romov, nogometašev, žena in otrok. Poleg ročnega dela so sami zbrali še 12.000 EUR, kar je nekako zadoščalo

za materialne stroške. Ker je to prostovoljstvo delovalo pozitivno, jim je pri delu priskočil na pomoč tudi predsednik sosednje KS Regrča vas, g. Jože Hočevar in jim s svojim traktorjem brezplačno prefrezal celotno površino pred sejanjem trave (Kolega Jože, zahvala tudi v imenu Sveta KS Šmihel za med sosesko pomoč).

Glede na pokazano veliko delovno vneto in sofinanciranje Romov za ureditev svojega športnega parka na lastniški parceli je Mestna občina Novo mesto obljubila, da jim zato prispeva za ureditev javne razsvetljave. V naselju za to že imajo urejeno zemeljsko infrastrukturo, postavljene jaške in razvode v zemlji. To se je uredilo iz nepovratnih sredstev Evropske unije za ureditev ceste in kanalizacije v romskem naselju, že v času izgradnje tega pred nekaj leti. Torej gre le še za postavitev 6. uličnih svetilk.

Žal se tudi ta investicija občine, postavitev svetilk javne razsvetljave, iz leta 2012 prenaša v leto 2013.

Zbor krajanov na temo umestitve in poteka tras treh novih cest in vseh drugih infrastrukturnih projektov v našem prostoru ter kostanjev piknik. Predstavitev umestitve in poteka tras treh novih cest v našem prostoru in vseh drugih infrastrukturnih projektov je bila na zboru krajanov v torek, dne 6. novembra 2012, ob 18. uri, v veliki predavalnici Šolskega centra Novo mesto. Odločitvi za zbor krajanov, kjer se jim predstavi vse načrtovane posege je botrovala tudi pobuda naše civilne iniciative glede nezadovoljstva s potekom trase tretje razvojne osi, katere zahodni trak poteka med Košenicami in naseljem Urbanje. Z DRSC-jem smo imeli prvi razgovor na to temo v prostorih Mestne občine Novo mesto, kjer smo podali še ustno stališče. S pomočjo projektantskega podjetja TOPOS iz Novega mesta smo podali tudi v obliki projekta našo varianto umika trase izven mesta, med vas Boričevo in Škrjanče in jih zaprosili, da obe primerjalno predstavijo krajanom in povedo o vsaki svoje strokovno stališče, pluse in minuse, krajan pa se naj potem odločijo po lastni presoji za eno od njih. Žal je do zbora krajanov prišlo z velikim zamikom. Čakali in čakali smo na določitev datuma s strani DRSC-ja. Po večkratnih pritiskih so končno pristali na sestanek s krajanji za dne 06. 11. 2012, pa še tedaj so se zadnji dan "opravičili".

Podajamo naš dopis na Direkcijo RS za ceste (za dir. mag. Gregorja Ficka), Tržaška cesta 19, 1000 Ljubljana, z dne 05. 06. 2012:

"ZADEVA: INFORMACIJA O POBUDI ZA SKLIC

ZBORA OBČANOV ZARADI POTEKA TRASE ZAHODNE OBVOZNIČE OKROG NOVEGA MESTA IN POVABILO ZA UDELEŽBO

Krajan KS Šmihel Novo mesto menimo, da je prav, da se tako grob poseg v naš prostor pred dokončno odločitvijo še enkrat preveri, ali je načrtovana umestitev najbolj optimalna za investitorja - državo in hkrati tudi sprejemljiva za občane. Zaradi tega smo v skladu z drugim odstavek 74. člen statuta občine Novo mesto podali županu Mestne občine Novo mesto pobudo za sklic zbora občanov, zaradi primernosti poteka trase zahodne obvoznice in vas naprošamo, da se ga udeležite.

Kot vam je verjetno poznano je Svet KS Šmihel po razgrnitvi prostorskih načrtov v marcu 2012 podal stališče - pripombo k predlogu poteka trase zahodne obvoznice, kjer trasa tangira naš kraj. Naš zahtevek je bil, da se preuči varianta umika zahodne, sedaj po novem štiripasovne trase, med naselji Škrjanče in Boričevo, po gozdnih površinah. Sedaj je vrisana med naseljem URBANJE in železniško progo, kjer poteka izključno po kmetijskih zemljiščih in v neposredni bližini stanovanjskih hiš na Košenicah ob progi.

Naše stališče smo posredovali na majski občinski Svet Mestne občine Novo mesto v naslednjih točkah:

1. MzIP, Direkcija RS za ceste je v dopisu za OBČINSKI SVET pojasnila razloge, zakaj poteka trasa v tem delu tako kot je predlagano (rezerviran je prostor v OPN, usklajeno je s pogoji nosilcev urejanja prostora, maksimalno so se v tem koridoru umikali najboljšim kmetijskim zemljiščem, predvideni so zaščitni ukrepi, v delu, kjer se trasa približa naselju,...), pa vendar menimo, da je prav, da se tako grob poseg v prostor pred dokončno odločitvijo še enkrat preveri, ali je načrtovana umestitev najbolj optimalna za investitorja - državo in hkrati tudi sprejemljiva za občane.

2. Potek štiripasovnice mimo goste stanovanjske pozidave je za krajanje zelo moteč dejavnik. Obstoječa predvidena trasa poteka med dvema urejenima stanovanjskima naseljema, na eni strani Košenicami in na drugi Urbanje, ki bo v bližnji prihodnosti poseljena s preko 40 stanovanjskimi enotami.

3. Prestavitev trase je potrebna tudi zaradi potreb nadaljnje širitve mesta. Predvidena trasa štiripasovnice ga pri tem "utesnjuje".

4. Direkcija RS za ceste v dopisu tudi navaja, da naš predlog trase bolj obremenjuje kmetijske površine, kar nikakor ni res. Obstoječa trasa na dolžini več 100 m poteka po prostoru naše KS po najboljših obdelovalnih njivskih površinah, ki se intenzivno obdelujejo za kmetijstvo in živilorejo.

Naša predlagana trasa pa poteka po gozdu ter le minimalno (cca 100 m) po travnih, več ali manj zamočvirjenih površinah.

Zaradi navedenega ostajamo pri našem stališču, da se trasa premakne čim bolj stran od mesta in mestnih naselij, in da gre čim več po nekmetskih zemljiščih, kar je tudi v skladu z 14. členom Zakona o varstvu okolja, zato vas naprošamo, da se udeležite sklica zбора občanov, kjer bi skupaj s strokovnimi službami preverili katera predlagana trasa zahodne obvozne ceste je najprimernejša, tako za investitorja, kot za občane".

Zbor občanov smo predlagali, da se skliče že v drugi polovici junija, v veliki predavalnici Šolskega centra Novo mesto.

Novembrsko strokovno predstavitev na zboru krajanov so izvedli predstavniki Mestne občine Novo mesto, predstavniki pristojnih Uradov in župan Alojz Muhič. Žal so nam na dan sklica zбора iz Ministrstva za infrastrukturo in prostor, Direkcije RS za ceste in prostor udeležbo opravičili, zaradi reševanja stanja po Slovenji, zaradi množičnih poplav, ki so ta dan bile in predlagali drug termin, na kar pa nismo pristali. Kljub neudeležbi predstavnikov DRSC-ja smo predstavitev uspešno izpeljali. Udeležba je bila pričakovano zelo velika, saj je celo v veliki predavalnici Šolskega centra, ki ima blizu 200 sedežev, zmanjkalo prostora, tako, da so krajinji sedeli tudi po tleh dvorane.

Dnevni red je bil sledeč:

1. Umeščanje 3. razvojne osi v urbani prostor Novega mesta (predlog DPN in variantni predlog Z obvozne ceste KS Šmihel).
2. Umeščanje nove Šmihelske ceste.
3. Umeščanje južne zbirne ceste (povezava Šmihelske in Belokranjske ceste v Regrči vasi).
4. Rekonstrukcija obstoječe južne Šmihelske ceste - od cerkve do Košenic (pločniki, javna razsvetljava, postajališče, nov uvoz za Težko vodo).
5. Projekt izgradnje avtobusnega postajališča pri OŠ Šmihel.

Po predstavitvi infrastrukturnih projektov, ki se bodo zagotovo v prihodnje izvedli in s tem prinesli razvoj v naš kraj, ter po, na trenutke burni vendar kultivirani razpravi, smo v Svetu KS zapisali povzetke in ugotovitve razprave. Posredovali smo jih pristojnim na občino in republiko. Podajamo jih v nadaljevanju:

"Diskusija je med drugim pokazala, da večina krajanov podpira obstoječo traso Z obvozne

ceste (še vedno pa čakamo na sestanek ožje skupine z DRSC glede argumentacije variant obstoječe trase in predloga KS ŠMIHEL oz civilne iniciative), pokazala pa je tudi, da kraj potrebuje predvsem čim hitrejšo dokončanje pločnikov ob stari Šmihelski cesti, novi bolj pretočen most na Smrečnikovi ulici ter nadaljevanje izgradnje nove Šmihelske ceste. Dodajamo pa še pereči problem pomanjkanja parkirišč za OŠ Šmihel in hkrati za obiskovalce pokopališča v Šmihelu, ki bo, kot kaže, še dolga leta namenjen pokopom.

*Vse ostale nove ceste so za naš kraj in krajane drugotnega značaja, katere potrebujejo bolj drugi kot mi, predvsem povezovalno, ki bo samo zmanjšala kvaliteto bivalnega okolja sedanjim krajanom Šmihela in Košenic. **Absolutno pa mora priti na vrsto izgradnja povezovalne ceste za izgradnjo Nove Šmihelske ceste do rondoja in ŠE TOLIKO BOLJ ZA IZGRADNJO ZAHODNE OBVOZNE CESTE!***

VELIKO JE BILO GOVORA O PRIORITETAH IZGRADNJE CEST, KI NAJ BO SLEDEČA:

1. PLOČNIKI IN JAVNA RAZSVETLJAVA OB STARI ŠMIHELSKI CESTI
2. DOKONČANJE SMREČNIKOVE – MOST
3. IZGRADNJA NOVE ŠMIHELSE CESTE
4. IZGRADNJA Z OBVOZNE CESTE
5. IZGRADNJA NOVE POVEZOVALNE CESTE POD KOŠENICAMI NA BELOKRANJSKO CESTO"

DRSC nam je naknadno pisno posredovala njihovo preučitev in ovrednotenje obeh variant trase zahodne obvozne ceste. Njihovo stališče je, da je prvotna, njihova trasa za progo boljša v vseh pogledih?, kot naša, kar podajamo v nadaljevanju.

Zagotovo se bomo s pomočjo civilne iniciative v nadaljevanju še pogajali z DRSC-jem in strokovnimi službami občine. Naš cilj je, da grobi vendar nujni infrastrukturni obseg v naš prostor, kar najmanj prizadene kvaliteto bivalnega okolja, in da na ta račun tudi hitreje pridemo do ostalih manjkajočih cest in pločnikov.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR
DIREKCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA CESTE

Totalska cesta 18. 1000 Ljubljana

Mestna občina Novo mesto
Občinska uprava, urad za prostor
Biskupska cesta 1
8000 Novo mesto

Številka: 37165-103/2009-04/1902
Datum: 12. 11. 2012

Zadeva: Priprava državnega prostorskega načrta za državno cesto od avtoceste A2 Ljubljana – Obrežje (novomeški obroč) do priključka Maline

Zveza: posredovanje pobude KS Šmihel (dopis št. 3505-5/2009-200 (1901), z dne 5. 10. 2012)

Dne 5. 10. 2012 ste nam z dopisom (št. dopis št. 3505-5/2009-200 (1901) posredovali konkretiziran predlog oziroma pobudo KS Šmihel za prestavitve načrtovanih državnih cest – zahodne obvoznice v območju KS Šmihel. Pošlago predlogov KS Šmihel in Regrča vas za preveritev predlaganih variant je izdelalo podjetje Topos d.o.o. (lokalne rešitve zasnove prometne mreže Novo mesto jug, št. proj. I02-06/12, september 2012). Varianti 1 in 2 zahodne obvoznice Novega mesta potekata južno-zahodno od naselja Škarjanče v gozdnatem območju. Obe varianti sta si med seboj skoraj po celotnem območju enaki, razlikujeta se le na območju prečkanja reke Krič. Poleg trase zahodne obvoznice obe varianti predvidevata podajalen potek južne razbremenilne ceste Novega mesta od priključka Regrške košenice do Topiške ceste in tam novo nivojsko križišče ter navezavo Topiške ceste na zahodno obvoznico Novega mesta preko priključka Brod. Prav tako je predviden priključek Škarjanče za navezavo regionalne ceste R3 na zahodno obvoznico Novega mesta južno od naselja Škarjanče. Varianti poteka zahodne obvoznice Novega mesta mimo naselij v KS Šmihel sta bili preverjeni z gradbeno tehničnega, prometnega, okoljskega in prostorskega vidika, kot sledi:

Gradbeno tehnični vidik

- Obe varianti zahodne obvoznice Novega mesta imata ustrezne tehnične elemente za nivo hitre ceste v horizontalnem in vertikalnem poteku. Problematično je vodenje obeh variant v horizontalnem poteku na koncu obeh variant s kratkimi, a sicer dovolj velikimi krožnimi lokii (zaporedje več kratkih elementov). Prav tako so ustrezni elementi vseh predvidenih priključnih cest za vsako varianto.
- S stališča dolžin tras zahodne obvoznice je predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta primernejša, saj je 1470 m krajša od predlaganih, kar vpliva tudi na manjšo kolonno zemeljskih del in del za vozilne konstrukcije.

SI
1000

Številka projekta: 37165-103/2009-04/1902
Datum: 12. 11. 2012

Vir: MO Novo mesto

- S stališa unesitve in števila obojkov je predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta ugodnejša, saj na predvideni nosilnih obojkah tvori priključna linija in Kolovrat, medtem ko varianti 1 in 2 zahtevata obojki preko Štirjanskega potoka.

Primerjalni vidik

Če stališa celotne celotne mreže in preuzemljanja prometnih tokov je predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta ustrežnejša, saj priselne tokove zbira v smeri priključnih linij in Regrški Kolovrat, na križiščih nosilnih ene z Zahodno avtocesto (Toplika, Štirjanska cesta in južna razbremenilna cesta) in jih evakuira tudi na zahodno avtocesto. Predlagani varianti 1 in 2 pa vsebujeta dodatno cista vzporedna zahtevni obvoznici (južna razbremenilna cesta) po koridorju predvidena zahodna obvoznica in prometne tokove preko podzemnih križišč navzgorja na primerne mestne vplivnice (Toplika in Štirjanska cesta) ter jih preko oddaljenih priključkov vodi na zahodno avtocesto. Takšna ureditev s stališča privlačnosti in obratmerjanja mestne mreže velja kot ni ustrežna. Še posebej ker v prostoru odzina dva prometna koridorja nihanja enega samega. Z variantama 1 in 2 se dodatno obratmerjanje mestne vplivnice (Toplika in Štirjanska cesta) ter južna razbremenilna cesta) ne je obvezno same. Prav tako je predviden priključek Štirjanske južno od naselja, to pomeni da se saj promet iz novega mesta po Štirjanski cesti vije skozi naselje do priključka, namreč da bi se prej vključil na avtocesto, kar je predvidena v običnem prostorskem načrtu.

Okoliški vidik

• Voda

Varianti 1 in 2 tangirata Kika in Štirjanski potok. Varianta 1 tangira Kiko na istem mestu kot predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta, varianta 2 pa v smeri proti zahodu na istem odseku. Varianta 1 Štirjanski potok tangira ravno na njegovem izvirnem delu, varianta 2 pa tangira Štirjanski potok celo na dveh mestih (100 m proti izviru in cca 1 km poldrugo od izhaja v Kiko). Območje ob Kiko sodi v papovna območja (območje velikih potojev).

V primerjavi s predlagano varianto iz državnega prostorskega načrta sta obe varianti z vidika površinskih voda manj korektivni.

Slika 1: Popolnivo območje ob Kiko (predla varianta)

210

• Narava

Naravne vrednote

Varianta 1 in varianta 2 tangirata dve naravni vrednoti: NV Kika in NV Štirjanski potok. Varianta 1 tangira NV Kiko na istem mestu kot predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta, varianta 2 pa v smeri proti zahodu na istem odseku. NV Štirjanski potok tangira ravno na njegovem izvirnem delu, varianta 2 pa tangira NV Štirjanski potok na dveh mestih (100 m proti izviru in cca 1 km poldrugo od izhaja v Kiko).

V Štirjanski potok in njegov izvirni del (južnejše naravne vrednote) predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta ne posega. Rešitev je v skladu s smernicami Zbirata republike Slovenije za varstvo narave, ki pravi naj se ni, toza žoga.

V primerjavi s predlagano varianto iz državnega prostorskega načrta sta obe varianti manj korektivni.

Slika 2: Območja naravnih vrednot (zeleno)

211

Ekološko pomembna območja in varovana območja narave

Obe varianti posegata v ekološko pomembna območja Kika in Natura 2000 Kika. Dodatno posega po obeh območjih je analiza kot pri predlagani varianti iz državnega prostorskega načrta, saj da je pri varianti 2 os pomaknjena proti zahodu.

Varianti bi imeli približno enak vpliv kot predlagani varianta iz državnega prostorskega načrta.

Slika 3: Natura 2000 območja (zeleno) in ekološko pomembna območja (modro) ter varovana območja (rumeno)

• Kmetijska zemljišča in gozdi

Po dejanski sliki zemljišč varianti posegata veličnoma na gozd ter v manjšem obsegu na trajni pašniki in njive ob Kiko. Po namenski rabi prostora pa so zemljišča veličnoma opredeljena kot gozdi in ob Kiko kot trajno varovana kmetijska zemljišča.

V primerjavi s predlagano varianto iz državnega prostorskega načrta posegata varianti 1 in 2 v približno valj gozdnih površin, ki so v običnem prostorskem načrtu Novega mesta opredeljene tudi kot Primarni gozd in Ozid s posebnimi površinami.

Medtem ko predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta posega na vsa štirjanske namakalnega sistema (im. potokute varianti 1 in 2 po sredini namakalnega sistema, kar pomeni, da bi bil poseg v samskaini sistem štetih).

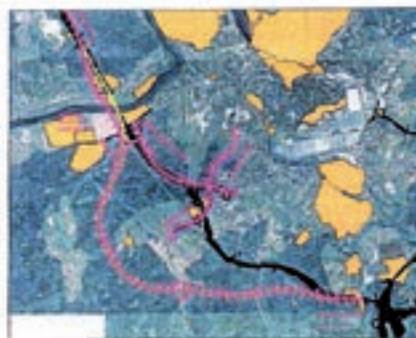
Z vidika vpliva na kmetijska zemljišča in gozdi sta predlagani varianti velike štadi.

210

• Kulturna dediščina in krajina

Varianta 1 posega v 11 enot kulturne dediščine, varianta 2 pa v 11 enot kulturne dediščine. Glede na enote kulturne dediščine je v primerjavi s osno predlagano v DPN poseg velji za 1 kulturno dediščino pri varianti 1 in za dve enoti manjši pri varianti 2. Poseg varianti 1 in 2 pa veli, ki se premakne od predlagane trase v DPN v smeri proti zahodu za okoli 1,4 km (na najbolj oddaljen točki, pomeni iz vidika varstva arheoloških ostalin izvedbo dodatnih prehodnih arheoloških raziskav pri varianti 1 v dolžini 0,5 km in pri varianti 2 v dolžini okoli 0,5 km).

Z vidika varstva krajine porevata varianti 1 in 2 veliki poseg veličnoma in sličenjere geneti korektivne, na čemur se popolnoma neoprejata naravne krajinske slike.

Slika 7: Enote kulturne dediščine (oranžno)

Prostorski vidik

Če prostorskega vidika je pomembna, da obe predlagani varianti:

- v prostoru odprata dva prometna koridorja namesto enega samega, saj predvidovata gradnjo dveh cest ene v koridorju, v katerem je v državnem prostorskem načrtu predviden potok Z obvoznice z navestavo na južno povezovalno cesto in ene v posnem ravnem koridorju, precej južneje in zahodnejše od Regrški kolovrat in Štirjanci.
- s tem obe varianti vneleto nov prometni koridor v znanem zaledju mesta.
- predvidovata potek ceste na območju, na katerem tudi dolgoročno ni predvidena poselitve, zato obe varianti ne bi pripeljali k uveljavljenemu napejanju poselitvenih območij in k razbremenitvi obstoječih prometnic (kar je funkcija avtoceste).
- podkupljena pomembna pot iz središča mesta do avtoceste (potrebna bi bila tudi rekonstrukcija obvoznice R3 čez Štirjance, ki v rešitvah ni prikazana), s čimer se zmanjšuje verjetnost uporabe, s tem pa razbremenjujejo mestnega območja.
- precej oddaljena od rešitev v veljavem občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Novo mesto, v katerem je bil obrat mestnih obvoznic in 3. ravniave saj je ustojem.

211

Slika 9: Prikaz predlaganih variant (črno in modro) na namenski rabi prostora v izvedbenem delu OPN MO Novo mesto. Rdeče črtkano so prikazani koridorji obroča obvoznice okoli Novega mesta in povezovalnih cest v veljavnem OPN.

Zaključek

Poleg daljše trase zahodne obvoznice, ki jo predvidevata varianti 1 in 2 je zelo neugodna razporeditev celotne predvidene cestne mreže za obe varianti. Namesto enega koridorja v prostoru odpirala dva prometna koridorja, ki pa glede na pričakovane prometne obremenitve še zdaleč nista potrebna. Za koridor 4-pasovna zahodna obvoznice je predviden za zelo dolgo plansko dobo in je sam po sebi prometno ekvonomsko na meji upravičenosti, zaradi česar je predvidena otapna gradnja. Poleg prevelikega števila novih cest ima mesto sprejet občinski prostorski načrt, ki na delu, kjer je z državnim prostorskim načrtom predvidena zahodna obvoznica, ne predvideva večjih novih površin za pozidavo, kot bi nastale v primeru lažadnje variante 1 ali 2. Z vsemi predvidenimi ukrepi sta variante 1 in 2 ekološko precej manj učinkoviti kot predlagana varianta iz državnega prostorskega načrta.

9/16

5. sodelavcem.

Tamara Wilmspot, dipl. inž. grad.,
Mlynarstvarski I
vođa Ekološke za investicije

mag. Gregor Fiska, univ. dipl. inž. grad.,
direktor

Vrednot:

- M/F, DAF, Langosova 4, 1000 Ljubljana (Irena Overt),
- D/F (uvzemljeno investicij) d.o.o., Korčova 40, 1000 Ljubljana (mag. Barbara Lhar, Franc Zagar, Miroslav Novak, Ajša Kralj)

Opomba: **Jasnejše in kompletno gradivo si lahko pogledate na spletni strani KS Šmihel: ks.smihel@novomesto.si ali pri predsedniku KS.**

Po predstavitvi načrtovanih infrastrukturnih projektov je Svet KS Šmihel krajanje povabil v gasilski dom Šmihel, na mošt in pečen kostanj. Tukaj smo si še ustno izmenjali mnenja in si ogledali vrisane predloge na zemljevidu. Vsi smo se v sproščenem vzdušju ob pečenem kostanju in moštu, za katerega je poskrbel krajan Krštinc Boris, predvsem spraševali, kdaj bo vse to izgrajeno, ko se pa tako počasi ureja že Šmihelska cesta.

Pomladanske očiščevalne akcije

Tako, kot že vrsto let smo podali pobudo, da se v sklopu vsesplošne očiščevalne akcije po Sloveniji "Očistimo Slovenijo" tudi naši krajanje odzovejo. Prvenstveno je vsakdo ob tej akciji počistil svoj vrt in dvorišče, potekalo pa je tudi nekaj družbeno koristnih in vodenih akcij.

Gasilci PGD Šmihel so tako kot že vrsto let, poskrbeli za okolico nedokončanega nekdanjega Cvetanovega objekta.

Nekoliko bolj kultivirana okolica po očiščevalni akciji gasilcev okrog objekta

Gasilci po eni od dveh letnih akcij ureditve nepremičnine brez pravega gospodarja

Očiščevalna pomladanska akcija krajanov Boričevo

Krajanje Boričevega so med sabo zelo povezani, kar dokazujejo tudi čistilne akcije, ko skorajda vsi poprimajo.

Akcija krajanov Boričevo

Pomladanska očiščevalna akcija pod viaduktom

Predstavniki Sveta KS Šmihel Simon Zupančič je s pomočjo krajanov in gasilcev koordiniral čistilno akcijo pod železniškim viaduktom. Kotiček pod mostom koristijo mladi in tudi narkomani, kjer puščajo vsakršno navlako:

Fotografija s čistilne akcije

Spomladanski izlet na smučišče

Fotografija s smučarskega dneva

Božični pohod 2011

Tako kot v letu 2010, smo tudi lani (pohod bo tudi letos) organizirali božični pohod z baklami in svetilkami iz Košenic preko gozda, lovske obore pod Škrjančami, kjer gojijo jelene in divje prašiče, kjer nas pozdravi lastnik Vlado Pavec in božiček, do Boričevega, kjer so nas sprejeli krajanji in za nas pripravili pravo dobrodošlico in manjši božični koncert. Večerni pohod z baklami je bil 26. 12. 2011, na dan samostojnosti, z zborom ob 17.00 uri, pred Športnim centrom Košenice. Pohod sta vodila član Sveta KS in predsednik Planinskega društva Krka Novo mesto Anton Progar in Simon Zupančič.

Okrog 160 pohodnikov se je na šest kilometrov

dolgemu pohodu najprej ustavilo v obori pod Škrjančami, kjer gojijo jelene in divje prašiče. Tako v obori kot na Boričevem je pohodnike sprejel Božiček, ki je obdaril najmlajše. Prijeten sprejem z glasbo, pijačo in jedajo pa so pripravili ponovno tudi domačini vasi Boričevo.

Pohodnike sta na Boričevem pozdravila predsednik krajevne skupnosti Šmihel Miro Škufca in domačin, gospodar Mrvar. Predstavila sta vas, ki jo je predsednik imenoval speča princesa na robu krajevne skupnosti.

Pohodniki so se seznanili tudi z obnovo škrjanskega studenca, ki so se je lani lotili vaščani Škrjanč. Ko so se pohodniki vračali proti Šmihelu, so lahko občudovali ognjemet in tudi stotino lučk okrog izvira potoka Škrjanče.

Na božičnem pohodu v soju bakel je bil z nami, kljub obilici dela v tistih dneh, tudi božiček, ki je najmlajšim podaril darila, za nekoliko starejše pa je skupaj z domačini Boričevega poskrbel za okrepčilo

V gopodarjevi kleti družine Mrvar

Božiček obdaruje najmlajše

Pogostitev na dvorišču domačije Mrvar s kuhanim vinom in čajem ter domačimi dobrotami. Krajani samo še čakamo, kdaj se gospodar odloči in uredi kmečki turizem, da ga lahko, kot odličnega gostitelja, obiščemo tudi med letom

Predsednik KS Miro Škufca, božiček in gospodar domačije Mrvar

Spominska slika s pohoda pred kapelico, kjer so domačini pripravili jaslice

Prednovoletni - božični koncert

Na našo pobudo smo uspeli »prepričati« Župnijski urad Novo mesto - Šmihel in Konservatorij za glasbo Jurij Slatkonja iz Šmihela, da za krajane in farane s svojimi odličnimi glasbeniki, ki jih premoreta obe naši inštituciji, pripravimo v tripartitni organizaciji božični koncert. Koncert je bil v petek, 30.12.2011 ob 18.30 uri, v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Šmihelu. V programu so sodelovali: Otroški pevski zbor župnije Novo mesto – Šmihel, Mešani pevski zbor župnije Novo mesto – Šmihel in dijaki Konservatorija za glasbo Jurij Slatkonja po vodstvom g. Makovac Aleša. Program je povezoval g. Lojze Bojanc.

Po koncertu je Svet KS postregel s kuhanim

vinom in božičnim čajem. Vabljeni pa tudi letos, kar zadevo ponovimo!

Več si lahko ogledate v videoposnetku na spletnih straneh naše KS oziroma Radia Krka: http://www.radiokrka.com/poglej_clanek.asp?ID_clanka=160620

Prednovoletna okrasitev kraja

Z našim župnikom, g. Igorjem Stepanom smo se dogovorili, da tudi letos, na platoju pred cerkvijo, postavimo jelko in jo okrasimo z lučkami. GG Novo mesto nam je poklonil jelko. Letos smo okrasitev nadgradili še z svetlobnimi zvončki in zvezdo repatico. Lučke lahko v večernem in nočnem času občudujemo že od 6. decembra.

Jelka v modrem

Prednovoletni koncert v šmihelski cerkvi je bil med krajani lepo sprejet

Spoštovane krajanke in krajani, žal, ne glede na vse naštetе aktivnosti, na ves naš trud, ostaja grenak priokus, saj pločnik ob Šmihelski cesti ni napredoval. Krajani, ki so do sedaj zavirali izgradnjo so dali soglasje za odprodajo zemljišča, vendar zadeve zaradi finančnim težav občine ne stečejo.

Zagotovo bo v nadalje glavna aktivnost naše Krajevne skupnosti usmerjena v izvajanje »pritisikov« na Mestno občino Novo mesto za izgradnjo manjkajočih pločnikov, cest, mostu ter statusno ureditev pokopališča z zagotovitvijo manjkajočih parkirišč in seveda v urejenost kraja. Pri tem »izvajanju pritiska in lobiranja« pa naprošam vse krajanе, da vsak po svojih močeh in možnostih delujemo vsi za skupni interes.

Poročilo pripravil: Miro Škufca,
predsednik KS Šmihel

Č r n a t o č k a

Tako kot pločnik ob Šmihelski cesti je potrebno urediti tudi del križišča pred Vito, kjer ostaja 20 m x 20 m križišča neasfaltiranega in nedokončanega. Občina ima za to zagotovljena sredstva, potrebna je le volja lastnikov, da po sprejemljivi ceni odprodajo zemljišče. Tudi iz tega naslova naprošamo lastnike za pripravljenost po dogovoru. Svet KS je kadarkoli na voljo za posredovalca med investitorjem - občino in lastniki parcel.

Plan KS za leto 2013

- Nadaljnje urejanje pločnikov od križišča pri Viti do Smrečnikove ulice v Šmihelu (investitor Občina NM);
- Pritiski na Občino za ureditev parkirišča in avtobusnega postajališča ob OŠ Šmihel (parkirišče bo namenjeno tudi obiskovalcem pokopališča - investitor Občina NM);
- Dokončna ureditev projektne dokumentacije za pločnike od križišča pri Viti do uvoza za Košenice (Občina NM);
- Spremljanje ureditve nove Šmihelske ceste, zazidalnega naselja Urbanje, Košenice ter aktivnosti za traso zahodne obvoznice in povezovalne ceste;
- Aktivnosti za boljšo urejenost in funkcionalnost pokopališča;
- Aktivnosti za pridobitev nakupovalnega središča v KS Šmihel (dokler ne bo urejena Šmihelka ali zahodna obvoznica, investitorji ne kažejo interesa) oziroma spremljanje in apeliranje za dokončno ureditev »Cvetanove trgovine«;
- Nadaljevanje urejanja Športnega parka Košenice;
- Nadaljevanje urejanja lokacij komunalnih zabojev - ekoloških otokov;
- Spremljanje in sodelovanje pri legalizaciji objektov romskega naselja v okviru zazidalnega načrta, odkupu zemljišč, priklopu stanovalcev na kanalizacijo (samoplačniško) in izgradnji javne razsvetljave po naselju, iz nepovratni sredstev države, če bodo odobrena ter iz vira pridobljenega na mednarodnem razpisu;
- Informiranje krajanov preko informacijskih tabel, lokalnega časopisa in spletnega portala;
- Izobraževanja za krajanе na temo urejanja okolja in ločevanja odpadkov;
- Pomladanska akcija čiščenja in urejanja okolja;
- Druženje krajanov v obliki športne rekreacije, pohodništva, izletov in zbora krajanov;
- Sodelovanje s pravnimi subjekti v našem kraju ter občini.

Ravnanje z odpadki

Besedo ekologija običajno razumemo kot nekaj pozitivnega, nekaj, kar je povezano s človekom, bivalnim okoljem in naravo nasploh. Pomeni tudi dragoceno vrednoto, ki jo vse bolj cenimo. Na to vpliva vrsta različnih dejavnikov in ravno ravnanje z odpadki je eden od ključnih elementov, ki ustvarja zelo pomemben odnos človeka in narave.

Sodobne družbe iščejo načine, kako bi razvile družbo brez odpadkov. Seveda je to zelo dolgoročna usmeritev, ki pa ima tudi realne omejitve. Med prebivalci je še vedno prisotno mnenje, da mora za odpadke poskrbeti nekdo drug, »nekdo, ki ga plačamo! Premalo pa je zavedanja, da je za odpadke najprej dolžan poskrbeti vsak povzročitelj. Sistem pa mora

omogočati učinkovite načine ravnanja (zbiranje, prevzemanje, predelavo...).

Cilj, ki mu v tej dejavnosti tudi v novomeški Komunali praktično že vseskozi sledimo, je večanje deleža ločeno zbranih frakcij, kot so papir, plastika, raznovrstna embalaža, steklo, biorazgradljivi odpadki. Ravno slednji, se še vedno vse preveč pojavljajo v zabojnikih za mešane komunalne odpadke. Naj spomnimo, da smo lansko leto vsa gospodinjstva s pisnimi izjavami pozvali k opredelitvi, ali se želijo vključiti v sistem prepuščanja bio odpadkov, ali pa bodo raje izbrali lastno kompostiranje na domačem vrtu. Velika večina se je opredelila za lastno kompostiranje in moramo reči, da nas ta odzivnost ni presenetila, saj je bilo navsezadnje podano priporočilo in spodbuda k temu prednostnemu načinu ravnanja z bio odpadki. Ampak ta zaveza pri mnogih ni trajala dolgo, očitno so mnogi to izjavo podpisovali s figo v žepu.

Ne opozarjamo na malenkosti, navsezadnje

že sama zakonodaja predvideva določeno tolerančno območje. Ampak celih naročaj bioloških odpadkov iz vrtov, zagotovo niso v tem tolerančnem območju. Kar nekaj tovrstnih odstopanj in nedoslednosti ob praznjenju zabojniku zaznavamo na območju KS Šmihel, zato tudi s pristojnim inšpektoratom načrtujemo poostren nadzor. Ukrep se v skrajnih primerih lahko vodi tudi v smeri, da bodo zabojniki ostali polni, od kršiteljev pa bomo zahtevali, da te odpadke odstranijo iz zabojnikov.

Kljub tej kritičnosti pa moramo vseeno poudariti, da smo pri doseganju učinkov ločenega zbiranja odpadkov zelo uspešni, saj z ločenim zbiranjem in dodatno obdelavo odpadkov izločamo že skoraj 40% komunalnih odpadkov. Teh ciljev pa ni mogoče doseči brez sodelovanja javnosti in širše družbene podpore, za kar se vam lepo zahvaljujemo.

**Pripravil: Simon Štukelj,
Komunala Novo mesto d.o.o.,
Sektor splošna komunala**

Srečno v letu 2013!

**KOMUNALA
NOVO MESTO**
d.o.o.

ŠPORTNO SRCE Šmihela

Mnogokrat slišimo besede; nimam časa, se mi mudi...Vsakdanje skrbi in obveznosti nas obremenjujejo in odtegujejo od možnosti, da bi nekaj naredili tudi za obogatitev nas samih, za sprostitev, za druženje in spoznavanje ljudi - sosedov, ki bivajo v naši soseski, s katerimi se vsakodnevno srečujemo, vendar se med samo ne poznamo.

Brez kruha ni življenja. Prav tako življenje ni v polnosti živeto, če ni obogateno z dejanji in dogodki, ki pomagajo človeku premagovati vsakdanje težave. Med takšna dejanja v današnjem stresnem času zagotovo sodi zdrav način življenja z veliko gibanja, športa, oziroma

rekreacije. To nas ne le bogati, ampak tudi sprošča in posledično navdaja s pozitivizmom.

V preteklem letu smo vam v našem lokalnem glasilu Šmihelčan, pod rubriko Široko srce, predstavili razna društva, organizacije in posameznike, ki delujejo humanitarno. Letošnja rdeča nit predstavitev posameznikov, društev in nekaterih podjetij je **Športno srce**.

V nadaljevanju vam predstavljamo krajanje, sedanje in nekdanje športnike ter različne inštitucije, ki nam v kraju na široko odpirajo vrata in nas vabijo, da morda tudi vi spremenite stil življenja in nekaj naredite za sebe.

Ko smo se odločili za ta korak si nismo v

uredništvu niti predstavljali, kako smo na športnem področju bogati, koliko imamo mladih in manj mladih talentiranih športnikov, oziroma športnih entuziastov, ki so v preteklosti dosegali izredne rezultate ali jih kot rekreativci še vedno dosegajo.

Naš cilj je, da se s portreti naših krajanov, športnikov med seboj bolje spoznamo in morda še koga zainteresiramo, da se prične ukvarjati s športom.

Miro Škufca

Športno srce Osnovne šole Šmihel

V avli Osnovne šole Šmihel na zaslonu, kjer se vrtijo razna obvestila, v teh dneh piše: »Starejši dečki – področni prvaki v košarki.« Fantje so na tekmi premagali vse ekipe in se uvrstili v nadaljnje tekmovanje. Pred tem smo navijali za mladega šahista Maja Zirkelbacha, ki se je udeležil svetovnega prvenstva v šahu in napenjal svoje možgane ob igralcih iz Indije, Peruja, Namibije, Indonezije itd. Pa odbojkarji, ki so bili četrti v državi, atleti, ki so na državnem tekmovanju za las zgrešili stopničke, močno so nam v spominu ostale tudi gimnastičarke, ki so spomladi v izjemni predstavitvi gimnastičnih

elementov navdušile sodnike in občinstvo ter prepričljivo postale državne prvakinja.

V tem koledarskem letu je bilo teh tekmovanj kar nekaj in z njimi vred tudi uspehov. Preveč je vsega naštevati. Uspehi na tekmovanjih v znanju gredo v korak s športnimi uspehi. Tako enih kot drugih se na šoli razveselimo in smo na njih ponosni. Pomembno je, da za te uspehe vemo vsi strokovni delavci, ne le ravnateljica in učitelj športne vzgoje. Tako kot se v zbornici glasno pove in izrazi veselje ter čestitke, ko kdo osvoji priznanje iz znanja, se pokaže tudi pokal, ki je rezultat prizadevanj, treninga in znoja.

Da ima šola športno srce, pa ne pomeni, da dosega le uspehe na tekmovanjih, pač pa da njeno celotno delovanje preveva športni duh. Tako smo se na primer v tem šolskem letu priključili vseslovenski akciji ŠPORT IN ŠPAS ter organizirali pohod na Boričevo z druženjem treh generacij. Zbrali

smo se na šolskem igrišču, naredili nekaj telovadnih vaj, se dobre volje odpravili na pot in se ustavljali na posameznih postojankah, kjer so se skupine soočile z različnimi izzivi. Ugotoviti so morale ime znanega športnika, avtorja pesmice, del poti so morali prehoditi v tišini in se naučiti zapeti pesmico na poti nazaj. Po uri in pol hoje smo prispeli na zbirno mesto, kjer smo se srečali z učenci, starši in učitelji s podružnice, ki so na zbirno mesto pripešali iz Birčne vasi. Športno srce smo spodbujali tudi s podelitvijo priznanj za najstarejšega in najmlajšega udeleženca pohoda ter najštevilčnejšo pohodniško družino. Dogodek, ki pokaže, kako pomembno je gibanje tako za otroke, najstnike, učitelje, mame in očete, dedke in babice.

Šport je tudi pomembno vzgojno sredstvo. Pri igri, razvedrilu in športnih tekmovanjih se bolj kot v učilnicah prepoznava značaj učencev in tu je lepa priložnost za vzgojno delovanje pedagoških delavcev. Poleg tega gre tudi za mojstrstvo, kako šport približati učencem, kako narediti, da se bodo zavedali pomembnosti gibanja in športnega načina življenja. Zato je pomembno, kakšen odnos imamo do športa strokovni delavci. Mojca Šumlaj učiteljica angleščine, pravi takole:

»Šport mi je čedalje bolj pomemben. Pa ne neke hude športne panoge, ampak predvsem gibanje. In vesela sem, da brez tega ne morem. Od pomladi do pozne jeseni me kar vleče na kolo, pozimi vsaj na sprehod ali hitrejšo hojo. Rada plavam, pa tudi potečem sem in tja. Že zelo dolgo mi nikoli ni odveč iti večkrat po stopnicah, pa tudi vsako spremstvo učencev vzamem za še eno možnost gibanja. Rada sem zunaj, zato me morebitne vremenske neprilike ne motijo pri gibanju. Ko premagujem zoprn klanec ali pot, ki je pred mano, sem sama s svojimi mislimi, ki jih tako lažje urejam kot pa v družbi. In neskončno ljubo mi je opazovati naravo. Težje se k gibanju spravim doma, velika žoga sameva v sobi. Zakaj so športne aktivnosti pomembne, vsi vemo. Škoda, ker se tega nisem zavedala že v mladosti, toda tudi tu veljajo Pavčkove besede: »Vsak tiho zori, počasi in z leti ...«

Damjana Bugar, profesorica športne vzgoje, je nad športom navdušena: »Še danes se

spomnim tistega trenutka, ko sem v osnovni šoli trenirala košarko. V trenutku, ko sem stopila na parket igrišča in sem v roke dobila žogo, sem pozabila na vse okoli sebe. Pred mano so bili le igrišče, žoga in igralci. Obstajala je le igra in topel občutek gibanja. Tisti trenutek niti ni bil pomemben rezultat, navduševala me je košarkarska igra: gibanje, hitrost, svoboda, ustvarjanje, sproščenost, veselje do igre. Tudi dandanes, ko stopim na športno igrišče, mi ta vedno vzbuja občutek sproščenosti, svobode gibanja, zavedanja, da zmorem. Uživam v gibanju. Z veseljem se spoznavam z vsemi športnimi zvrstmi. Uživam tudi v tekmovanju, vendar najprej in najbolj tekmujem s sabo, dokazujem sebi, da zmorem. Ljubezen do športa je zrasla počasi, od malih nog, in je sestavni del mojega življenja. Bogati ga in blaži.«

Gospa ravnateljica, mag. Irena Hlača, je velika zagovornica športnih aktivnosti. O tem pripoveduje takole: »Šport mi pomeni zelo veliko,

predvsem pa veselje in zadovoljstvo. Kot učenka OŠ Vavta vas sem tekmovala v najrazličnejših športnih panogah: od namiznega tenisa, košarke, rokometu, pa tudi gimnastike in teka na smučeh. Najljubša pa mi je bila atletika, kjer sem uživala v teku. Dolgo časa sta moja rezultata v teku na 300 m in 600 m predstavljala rekord gimnazije. Šport mi je takrat pomenil tudi druženje ter omogočal spoznavanje prijateljev z različnih koncev Slovenije. Pravijo, da šport pooseblja trud in vztrajnost, česar se bolj zavedam sedaj. Pomaga k premagovanju mnogih naporov. Danes mi ob vsem naštetem predstavlja tudi skrb za zdravje. Kako zdravo, prijetno, polna energije še za nove podvige sem se počutila letos julija po 222 km kolesarjenja od Novega mesta do Murske Sobote. In šport kot vzgojno sredstvo? Športna vzgoja je v učnem načrtu opredeljena kot nenehen proces bogatenja znanja, razvijanja sposobnosti ter pomembno sredstvo za oblikovanje osebnosti in odnosov med posamezniki. S svojimi cilji, vsebinami in metodami dela prispeva k skladnemu biopsihosocialnemu razvoju učenca, hkrati pa ga razbremeni in sprosti po napornem šolskem delu. Vzgaja in nauči ga, da bo v letih zrelosti in starosti bogatil svoj prosti čas tudi s športnimi vsebinami. Z zdravim načinom življenja bo tako lahko skrbel za dobro počutje, zdravje, vitalnost in življenjski optimizem. Uresničeval bo geslo Starih Grkov Mens sana in corpore sano – Zdrav duh v zdravem telesu. V tem geslu vidim močno sporočilo in pomen športa za oblikovanje pravih osebnosti oziroma dobrih ljudi.«

Karmen Jenič

Športne poti so različne, začnejo se v otroštvu

Športno področje je vsekakor pomemben del otrokovega razvoja, tako z vidika razvitosti telesa, kakor tudi psihološkega in socialnega vidika. Preko različnih motoričnih vaj namreč ne samo krepimo in razvijamo telo z zdravim načinom, marveč premagujemo tudi mnoge ovire, neznane situacije in se odločimo o trenutnih motoričnih ovirah, ki so lahko za nekatere zelo velik izziv. Ob vsem tem pa delujemo v skupini, ki se ji mora nenehno prilagajati, jo vključevati in z njo sodelovati v različnih momentih gibanja. Včasih po svoji izbiri, včasih pa tudi ne. Kakor v življenju. Ob vsem tem je zelo pomembno, da najdemo najboljšo pot in izbiramo najboljše sredstva, ki otroke vodijo skozi to morje novih izkušenj in odločitev. V športnem okolju otroka včasih tudi bolje spoznamo, njegove spretnosti, njegove osebnostne lastnosti, njegove talente na različnih področjih, njegove poglede na svet okoli sebe. Športnim pedagogom to zelo

pomaga, da čim bolj individualno načrtujemo delo z učenci.

Športno področje se tako tekom šolanja pri nekaterih učencih izrazito okrepi. Z željo otroka in običajno tudi z dobro podporo družine se nekateri učenci odločijo za določeno športno zvrst, ki jo še s posebno zavzetostjo trenirajo tudi izven šolskih meja. Običajno v zavetju posameznega kluba, ki jim nudi visoko nadgradnjo športnega znanja. Na klubskem nivoju otroci tedensko opravijo veliko več vadbe, usmerjene v določeno športno zvrst. Tu imajo na voljo posamezne specialne pripomočke, vključujejo pa tudi več različnih, specifičnih, tehničnih in taktičnih elementov.

Nadgradnja šolskega znanja s klubskim zelo pripomore ko otrokovemu napredku v športnem znanju, kar se potem kaže tudi v šoli in v oddelku. Pogosto pa ti učenci razvijejo tudi sicer dobro

splošno motoriko, ki se kaže na dobri orientaciji in koordinaciji v več športnih panogah. Tako ti učenci pogosto sodelujejo na šolskih športnih tekmovanjih ne samo v svoji disciplini, marveč so zelo uspešni tudi drugje. Najpogosteje sodelujejo v atletiki, košarki, nogometu, rokometu, odbojki, krosu, badmintonu, namiznem tenisu, krosu, pa še kaj bi se našlo. Temu se niti ni čuditi, saj so si določeni segmenti v posameznih športnih zvrsteh sila podobni in pomembni. Na primer hiter odzivni čas v atletiki je pomemben tudi v namiznem tenisu, košarki, odbojki, nogometu, rokometu, v obliki starta na žogo in starta pri sprintu. Pa dober odziv v skoku v daljino je enako potreben kot pri igrah z žogo ali gimnastiki. Pa še bi se našlo primerjave.

Take dobre motorične lastnosti pa krasijo tudi mnoge naše učence. Pri tem se moramo zavedati, da je vsak posameznik individualen ne

samo po športni panogi marveč tudi karakterno. Pogosto je športnikova duša sila nemirna, polna energije in življenja, ki ima svoj cilj in izbira veliko različnih poti do njega. Športnikov značaj pa se oblikuje skozi čas in prostor ter je tudi pomembno, kdo ga pomaga oblikovati. Športnik v tem procesu oblikuje tudi sistem vrednot, običajno pozitivnih, saj je ob svojem delu uspešen in se dokazuje na pozitiven način. Mnogokrat pa imajo še toliko energije, da vzporedno opravljajo še kakšen hobi, pogosto z glasbenega področja. Saj je znano, da so dobri športniki umetniki na svojem področju.

Trenutno imamo na šoli kar nekaj športnih umetnikov, ki krojijo zelo dobro športne uspehe v letošnjem šolskem letu. Del teh bi v nadaljevanju predstavila.

Tomaž Hrovat je učenec osmega razreda, ki je bil že v lanskem šolskem letu izbran za najboljšega športnika na šoli. To dokazuje s svojimi športnimi uspehi, pa tudi z delom in odnosom do dela, sošolcev in delavcev šole. Zelo intenzivno se ukvarja z namiznim tenisom. V novomeškem klubu trenira celo pet do šestkrat tedensko. Običajno med vikendi pa se udeležuje tudi različnih državnih kakor tudi mednarodnih turnirjev. Njegova spretnost, hitrost in dobra koordiniranost pa se kaže tudi v drugih športih. Letos je s šolsko atletsko ekipo sodeloval na državnem ekipnem atletskem tekmovanju. Njegova disciplina je skok v daljino, vendar pa s svojo hitrostjo prehitel samo žogo tudi v košarki, kjer je pomemben del šolske ekipe. Znajde se tudi v rokometu, košarki in badmintonu. Skratka je resnično univerzalen športnik. Ko sem ga povprašala, ali ima še kakšen hobi, je odgovoril šport. Torej resnično uživa v športu, kar se vidi v njegovem ravnanju.

Alen Volkar je osmošolec, ki veliko prostega časa posveča košarki. Trenira v novomeškem klubu tudi do štirikrat na teden, tekmuje pa v kategoriji dečkov do štirinajst let. Vedno sproščen in

veselelega pogleda skrbi za dobro razpoloženje v skupini in pomaga k dobremu vzdušju. Tudi njegov hobi je šport, saj rad sodeluje v vseh oblikah športa.

Sedmošolec Jon Judež je skrivnosten in tih deček, ki svojo dušo razkaže v ritmičnih glasbah. V njej uživa in se s svojo soplesalko skoraj že profesionalno zavrti po plesišču. Jon namreč intenzivno trenira standardne in latinskoameriške plesne. Približno enkrat mesečno se udeležuje tudi tekmovanj državnega nivoja, kjer s soplesalko posegata tudi po medaljah. Ljubitelji plesa se ob njunih plesnih korakih romantično zatopimo v lepoto plesa in glasbe, ki jo prikažeta ob mnogih priložnostih v šoli. Prehod v višjo starostno kategorijo pa zahteva veliko več pozornosti, natančnosti in zavzetosti pri delu, česar pa ima Jon prav gotovo zelo veliko. Vse to zelo pridno uporablja tudi v šoli, zato mu tudi učni uspehi pridno sledijo.

Žiga Kočevar ima navihano nakodrane lase kakor tudi navihan pogled. Fant iz sedmega razreda, z veliko energije in mnogimi talenti bliskovito šviga po vseh področjih znanja. V športu je preizkusil že mnoge oblike, najbolj zavzeto pa se je spoprijel z odbojko. Zelo nadarjen na tem področju sodeluje na šolskem in klubskem nivoju celo v eni kategoriji starejši od njega. Njegov mentor ga pri delu odbojke izredno pohvali, da je vesten, točen in delaven fant. V novomeškem odbojkarskem klubu trenira tudi do petkrat v tednu in sodeluje na tekmovanjih v dveh starostnih kategorijah. Ves njegov trud se mu obrestuje v znanju in uspehu pri delu. V šoli rad sodeluje tudi pri ostalih športih, še najbolj v namiznem tenisu, ki ga je tudi nekaj časa treniral. Svojo živahno dušo pa razigrava še s kitaro, ki jo tudi zelo uspešno obvlada. Bister

in radoveden pogled zelo radodarno razdaja na vseh področjih.

Andrej Pelko je sedmošolec, ki s svojo visoko rastjo v prvem trenutku pokaže skoraj grobo moč, vendar v pogovoru in druženju z njim ugotoviš, da je sila prijazen in skoraj nežen fant, ki obvlada kar nekaj talentov. Njegove močne roke znajo zaigrati nežne zvoke na kitari, kar te na prvi videz zelo preseneti. Veliko bolj si ga lahko predstavljamo v vlogi visokega centra pod košem, ki zapre pot igralcu in žogi do koša. V novomeškem košarkarskem klubu trenira tri do štirikrat na teden ter sodeluje na klubskih tekmovanjih. Tudi v šolski ekipi košarke je eden pomembnih igralcev v kategoriji mlajših dečkov, sodeluje pa tudi v šolski atletski ekipi.

Blažka Fink je sedmošolka in svoj prosti čas posveča v veliki meri rokometu, ki ga trenira v novomeškem klubu že kar nekaj let. Družabna, nasmejana in vedno pripravljena sodelovati, je Blažka tudi članica skoraj vseh ostalih športnih ekip na šoli. Visoka in spretna z žogo preigra tako v rokometu kot v košarki marsikatero nasprotnico. Svojo močno roko pa v atletiki uporablja za mete.

Pija Kapš je drobna deklica, ki premore veliko vzdržljivostne moči in izjemno gibljivost telesa. Ti dve sposobnosti ji pomagata do odličnih rezultatov v športni gimnastiki. Pija že od zgodnje mladosti vestno trenira gimnastiko v novomeškem klubu. Učenka šestega razreda veliko časa preživi v gimnastični dvorani, kjer uživa tudi v estetskih elementih tega športa. Trenira pet do šestkrat na teden, včasih tudi tri ure v enem dnevu. Graciozno in ponosno zna prikazati različne zahtevne elemente na parterju, bradlji, gredi kot tudi na preskoku. Skladnost, gibljivost, ritmičnost in moč čudovito poveže v gimnastično predstavo, ki jo tudi najzahtevnejši sodniki znajo dobro nagraditi. Tako na državnem klubskem nivoju pogosta posega po najvišjih mestih, tako med posameznicami, kot z ekipo. Disciplina in red pa nista potrebni le pri športu, tudi pri šolskem delu obrodita mnogo

uspehov. Logično razmišljanje preizkuša še v šahu, umetniško žilico pa izliva ob likovnem ustvarjanju na papir.

Manca Pavec je učenka šestega razreda. Zanj bi lahko rekla, da je kot tavžentroža. Roža, ki ima nešteto zdravilnih lastnosti. Njena vsestranskost skorajda nima meja. Po duši košarkarica, trenira v novomeškem ženskem košarkarskem klubu trikrat tedensko, v sezoni pa še tekmuje med vikendi. V šoli sodeluje še na veliko drugih športnih tekmovanjih – kros, atletika, namizni tenis. Poleg izrednega zanimanja za šport pa ima Manca še mnogo drugih hobijev in interesov, ki jih opravlja v prostem času. Redno hodi še v glasbeno šolo, kjer se uči glasbenih spretnosti z violino. Je velika oboževalka vseh živali, še posebno svojega jelena, ki ga neguje v domači ogradi. V šoli jahanja je pridobila tudi znanje in spretnosti v jahanju konja. Tudi šolsko delo ji teče gladko, kar se kaže v vseh njenih učnih uspehih. Sproščena, pogosto nasmejana, družabna in zelo odgovorna je Manca vzor mnogim ostalim učencem.

Eva Ravbar je tiha učenka petega razreda. Skromna, delavna, prizadevna in vztrajna, v sebi pa skriva mnogo spretnosti in znanj. Gimnastika je njen prvi šport, saj veliko časa posveti prav njej. Treninge v novomeškem gimnastičnem klubu obiskuje dvakrat tedensko, svoje znanje pa potem uspešno pokaže tudi na klubskih gimnastičnih tekmovanjih. Svojo ritmičnost in gibljivost pa uri še v plesnih ritmih, saj trenira tudi hip hop v plesnem studiu. Trdo delo in urejenost se obrestujeta tudi pri šolskem delu, saj je tudi zelo uspešna učenka.

Živa Valentinčič najraje zapeše ob ritmičnih sodobne glasbe. Gibljivost, koordinacijo in ritem združuje na urah plesa, ki jih preživi v plesnem studiu, kjer trenira hip hop. Treningi dvakrat tedensko in pred tekmovanjem še kako uro več, so jo pripeljali do izjemnih uspehov. Šele četrtošolka, je s svojo skupino sodelovala na državnem, evropskem in celo svetovnem prvenstvu v hip hop. V svoji starostni kategoriji so osvojili deseto mesto na svetu. Da ji je glasba pri srcu pa pove tudi podatek, da obiskuje glasbeno šolo, kjer se uči igranja na

violino. V šoli rada sodeluje tudi pri ostalih športih, trenutno najbolj pri košarki. Zelo dobre pa so tudi njene atletske sposobnosti. Tudi njene osebnostne lastnosti veliko pripomorejo k uspehu, tako v športu, kot v glasbi in v šoli. Prijazna, nasmejana in ustvarjalna je tudi vedno prijetna sogovornica.

Da je športna pot del vsakega posameznika zgoraj navedenih učencev, je velika zasluga najprej staršev, ki so jim to omogočili in jih pri tem podpirajo. Potem tudi starejšega brata ali sestre, ki jih navdušujejo s svojim delom. In prav gotovo je tudi pravi pristop in način dela v šoli ali v klubu pripomogel k izboru športne panoge pri posamezniku.

Pri vsakem izmed športnikov je pomembna vloga staršev, vzgojiteljev, učiteljev in trenerjev, da skrbijo za zdrav osebnostni razvoj in dajo prednost pozitivni samopodobi in poštenemu odnosu pred zmago in rezultatom. Šport naj bo v službi zdravja, povezovanja, druženja in nazadnje tudi rezultata. Poštena igra je ključ do življenjskega uspeha.

Damjana Burgar, prof.švz.

Alenka Kočevar Kovačič

Starši so me še kot predšolsko deklico odpeljali na »telovadbo« v telovadnico Gimnazije Novo mesto, ki je potekala pod okriljem TVD (telovadnega društva) Partizan pod vodstvom trenerke Ruže Kovačič. Kot večina drugorojenih otrok sem se tudi jaz pri tem zgledovala po starejši sestri Nataši, ki je še pred mano začela s treniranjem gimnastike in me je tudi navdušeno vpeljala v prve treninge. Nataša je bila kot osnovno in srednješolka članica gimnastične države (takratne jugoslovanske) reprezentance. V začetku je bil moj trening bolj »za hec«, veliko je bilo igre, smeha in zabave, sčasoma pa je zadeva postajala resnejša. Vadba je

začela potekati v sodobnejši športni dvorani Marof, kjer so bili pogoji ugodnejši. Treningi so postajali vse pogostejši oz. vsakodnevni in tudi zabave je bil čedalje manj. Začenjala so se tekmovanja, z njimi veselje in razočaranja. Moja priljubljena disciplina je bila parter. V tistem času sem želela obiskovati tudi glasbeno šolo in se naučiti igrati klavir. Oboje skupaj - gimnastika in glasbena šola - ni šlo, ker teden pač ni imel dovolj dni. Morala sem izbrati - ali vsakodnevni treningi gimnastike ali glasbena šola. Po globokem premisleku sem se odločila za glasbeno šolo, gimnastiko pa sem v nadaljevanju obiskovala kot krožek v osnovni šoli dvakrat tedensko, tako da se ji nisem popolnoma odpovedala, kar mi je seveda zelo ustrezalo. Večkrat sem se udeležila tudi gimnastičnih šolskih tekmovanj, na katerih sem dosegla kar lepe uspehe in s tem tudi

počasi pozabila na žrtev, ki sem jo sprejela pred leti. Po končani osnovni šoli krožka gimnastike nisem več mogla obiskovati, ker ni obstajal za srednješolce, vendar sem se vseskozi rekreativno ukvarjala s športom, in sicer najraje z različnimi vadbami aerobike, s starši pa smo veliko hodili po slovenskih gorah. Danes še vedno z veseljem redno obiskujem aerobno vadbo, veliko hodim po naši prelepi naravi in se večkrat odpravim teči na bližnji stadion. Življenja si ne predstavljam brez rekreacije. Ker v službi pretežno sedim, sem zelo vesela, če mi popoldne ali zvečer uspe, da se lotim kakršne koli rekreacije, lahko je to tudi sprehod po svežem zraku. V največje veselje pri tem mi je, če se mi pridruži kateri od mojih treh fantov - mož ali sinova. Šport me napolni z energijo in mi zbistri misli. Brez rekreacije si življenja ne znam predstavljati.

Anton Progar

Pogovor ob studenčnici zajeti iz Gosposodične opisuje našega planinskega sokrajana Antona Progarja. Za vse, ki ga dobro poznamo je Tone, ki je še vedno družbeno-politični delavec, športnik, planinec, velik ljubitelj narave od glave do pete. Je dobitnik najrazličnejših medalj in priznanj. Tone je od leta 1968 Novomeščan in od leta 1984 tudi Šmihelčan. Pokojnino si je zaslužil na Šolskem centru Novo mesto. V tistih časih je prosti čas namenil družbeno koristnemu delu, tudi planinstvu, precej manj družini. Razumevajoči Biljani je iskreno hvaležen, ker je namesto njega vedno postorila vse potrebno. Poln delovnega športno - planinskega elana je Tone še danes. To ga ohranja vitalnega, s svojimi planinskimi izkušnjami pa je uspel zbrati okrog sebe ljudi, športnike, prijatelje s katerimi in za katere, kot pravi, tudi živi. Za nas je strnil naslednja razmišljanja.

1. Koliko časa ste že v planinski organizaciji in kakšno vlogo imate v njej?

Sem član PZS od leta 1956, začel v PD Radovljica. Po vrnitvi v Novo mesto sem se včlanil v novomeško planinsko društvo. Od leta 1967, pa do upokojitve sem na ŠC vodil planinsko skupino. Sem vodnik A, B in C kategorije. Bil sem v raznih organih društva, še posebej dejaven v Mladinskem odseku. Od leta 2009 pa sem predsednik Planinskega društva Krka Novo mesto.

2. Dejavnost ste tudi na drugih področjih, Krajevni skupnosti Šmihel, Društvu upokojencev, DESUS-u, skupini Gorjanskih škratov in Gorjanskih gosposodičnih itd.

Res je! V Svetu krajevne skupnosti Šmihel sem že tretji mandat. Tu se trudimo, da bi čim več postorili za krajanje, žal je denarja vse premalo. Pri Društvu upokojencev Novo mesto sem v športni skupini tekmoval v uličnih tekih,

kolesarjenju, veslanju, skratka tam, kjer so me potrebovali. Z Marjanom Špilerjem sva uvedla prvo tekmovanje v pohodništvu, avtorstvo je bilo prepuščeno meni. Cilj v tekmovanju v pohodništvu pa gibanje, igre, druženje in zabava. Bil sem tudi eden od ustanoviteljev pohodne skupine Gorjanskih škratov in Gosposodičen, kateri predsedujem že od samega začetka. Ta pohodna skupina je zelo aktivna in v vseh teh letih štejejo preko dvesto tisoč vpisov v posebno knjigo, kar pomeni, da je vsak Novomeščan bil na Gorjancih vsaj dvajsetkrat.

3. Koliko obiskov na Gorjance pa imate vi?

Uradno v knjigi vpisov natanko 2902, povprečno sto osemdesetkrat letno, neuradno pa krepko preko tri tisoč, namreč obiščem Gorjance tudi takrat, ko je dom zaprt in se ni mogoče vpisati. Poigral sem se z računanjem in ugotovil, da sem za vzpone porabil več kot eno leto, računano 24 ur na dan. Pa še ena zanimivost, za vse vzpone sem premagal višinsko razliko 1716000 m, kar pomeni se 209-krat povzpeli na najvišji vrh sveta, oziroma enkrat na mesec osvojiti Mont Everest.

4. Kaj pa drugi hribi in gore?

Letno opravim še okrog 50 drugih pohodov, seveda kot vodnik. Moje najljubše gore so: Špič, Škrlatica, Jalovec... Na Triglavu sem bil 89-krat. Včasih pa si za poslastico privoščim Triglav in Trdinov vrh v istem dnevu. Redno se udeležujem tradicionalnih pohodov po Sloveniji: Levstikova pot, Jurčičeva pot, Cvičkova gaz itd.

5. Ali vas sredina v kateri ste aktivni opazijo?

Menim, da še kar! Imam številna priznanja, značke in diplome. Največ mi pomeni zlati častni znak Planinske zveze Slovenije, Zlato Bloudkovo priznanje za dolgoletno delo na področju športa in najvišje priznanje mladinske komisije Planinske zveze Slovenije za delo z mladimi. To so priznanja za dolgoletno prostovoljno delo. Mnogo več pa mi pomeni, če svoje nekdanje dijake srečam z družinami na planinskih poteh.

6. Sedaj vodite Planinsko društvo Krka Novo mesto?

Veljam za doslednega in natančnega delavca na vseh področjih in to zahtevam in želim od sodelavcev. V teh štirih letih smo veliko postorili. S pomočjo Evropskega sklada za razvoj podeželja »Evropa financira v podeželje«, MO Novo mesto, Krke d.d. in novomeškega

gospodarstva smo obnovili teraso pred domom, vgradili membransko čistilno napravo, skupna ležišča, kurilnico in posodobili gostinski del v skupni vrednosti okoli dvesto tisoč evrov. Letno izpeljemo okoli sto pohodov, nekatere tudi v tuja gorstva. Aktivni smo na področju varstva gorske narave, vzdržujemo okoli dvesto km planinskih poti, organiziramo izobraževanje – planinska šola, skrbimo za planinske kadre (vodnike, gorske stražarje, varuhe gorske narave, markaciste itd). V društvu je okoli 650 članov in okrog 450 mladih planincev in smo eno večjih društev v domovini.

7. Kaj bi svetovali krajanom in krajanom naše krajevne skupnosti?

Če se v življenju ukvarjate s športom, to nadaljujte še z večjo vnemo, če se pa do sedaj

niso ukvarjali s športom, naj to začnejo sedaj, morda s pohodništvom, tekom, telovadbo, nikoli namreč ni prepozna za telesno aktivnost. Lepo povabljeni drage krajanke in krajani na organizirano pohodništvu Planinskega društva Krka Novo mesto. Naši programi so na spletni strani PD Krka Novo mesto, informacijo pa lahko dobite vsak torek od 16. do 18. ure na Rozmanovi 10, ali na GSM 041 693 195.

8. Kaj pa hobiji poleg planinarjenja?

Rad imam naravo. Imam vinograd, sadovnjak, velik zelenjavni vrt in manjšo njivo. Večino hrane pridelamo sami, to je tudi drugi del rekreacije, včasih malo tečem, plavam, tudi kolesarim in rešujem križanke. Zelo mi polepšata življenje vnučka Gaja in vnuk Svit. Za spanje pa mi je škoda časa.

Hvaležni za klepet mu želimo še veliko zdravja in varen korak, kjer koli ga bo spremljalo popotno in športno srce hkrati.

Maja Fink

Nastja Banovec, mlada in talentirana igralka golfa

Krajanka Košenic Nastja Banovec je stara 20 let in trenutno živi v Dundeeju, na Škotskem, domovini golfa, kjer študira šport in psihologijo.

Golf je njena strast in pričakuje, da se bo v prihodnosti z njim ukvarjala tudi profesionalno. Prvič se je z golfom seznanila pri 9. letih, ko ga je začel igrati njen oče, vendar je takrat golf še ni prevzel, kljub temu, da je že ob prvih udarcih pokazala izjemen talent. Z golfom se je začela resno ukvarjat pri 14. letih. Učiti se ga je začela pri profesionalnem trenerju na Golf igrišču Grad Otočec, kjer je tudi članica golf kluba. Vsakič, ko sta imela novo uro jo je golf bolj pritegnil in kmalu je postala odvisna od njega. Začela je trenirati vsak dan od jutra do večera. Po prvi sezoni so se s starši, ki jo pri tem podpirajo, odločili, da bo začela tekmovati na Junior Touru. Že druga in tretja sezona sta bili zanjo zelo uspešni. V dveh letih je dosegla Hole in one, albatros na 3 luknji na Otočcu in igrala najboljši

rezultat z rdečega udarjališča, ki je namenjen mladim, do sedaj 3 pod parom na Otočcu (ker igralci golfa ne poznajo teh izrazov, naj obrazložim, da gre za izjemen rezultat, ki je lahko v ponos in težko dosegljiv tudi profesionalnim igralcem).

Letošnjo sezono, preden je šla na študij v tujino, se je priključila Golf Akademiji Diners in začela trenirati z drugim učiteljem, ki ji je pomagal ne le pri golf igri, ampak tudi na psihološkem delu igre in trud je bil letos poplačan, ko je končala IELAC na 30 mestu.

Glavna razloga za študij v tujini sta bila golf in program, katerega ji je ponujala univerza v Veliki Britaniji. Univerze v Sloveniji nimajo programa športne psihologije, katera jo je začela zanimati od kar je začela igrati golf. Meni, da tisti igralci, ki so mentalno dobro pripravljene, imajo večje možnosti za zmago. Drugi razlog pa je golf, predvsem škotski golf, kjer je igra popolnoma drugačna, pogoji za trening pa boljši, kar bi ji omogočalo, da postane čim boljša igralka golfa. V času razgovora, v začetku decembra, ko se je pri nas golf igrišče že zaprlo, je bilo na Škotskem sončno. Večino časa je sončno, z občasnimi padavinami. Edina slabša stvar glede vremena je veter, ki s seboj prinese tudi nižje temperature.

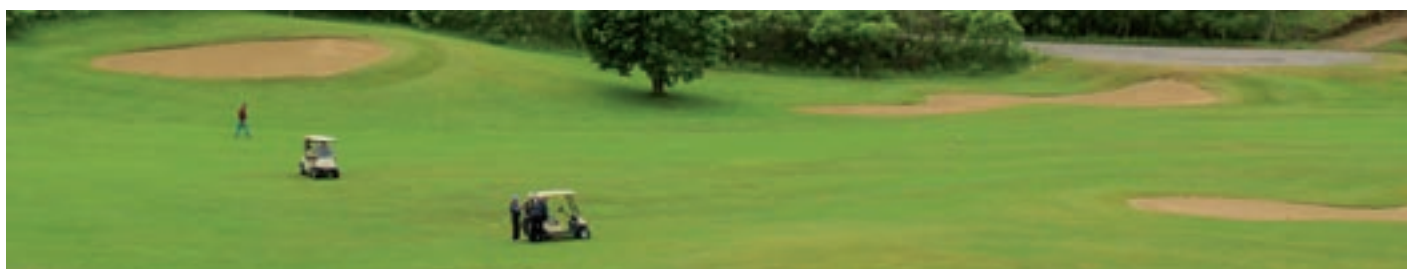
Od kar je na Škotskem trenira golf 3-4 krat na teden. Trikrat na teden ima še kondicijske treninge, ki potekajo zjutraj z osebnim kondicijskim trenerjem. Predavanja se ji začnejo ob 09.00 uri, enkrat tedensko pa se srečuje tudi

s fizioterapevtom.

Trenutni golfski dosežki naše mlade in izredno talentirane krajanke:

- 3 letna zaporedna zmaga na Juniorju med mladinkami do 21 let.
- 4 leta zaporedna Belokranjska prvakinja v absolutni kategoriji
- 30. na evropskem prvenstvu, ki je potekalo v Sloveniji
- 3. na mladinskem državnem prvenstvu leta 2010 in 2012
- 3. na državnem prvenstvu leta 2009
- 4. na slovaškem odprtem prvenstvu 2012
- 3. in 5. mesto na Slo Touru (profesionalnem turnirju v Sloveniji) leta 2012
- Zmaga na Tilia Trophi turnirju
- 2. mesto v skupni kategoriji mladinci in mladinke do 21 let

Po končanem študiju se namerava Nastja ukvarjat z golfom profesionalno, tekmovati ter zmagati na LPGA Touru pri čemer ji želimo, da se ji kot prvi Slovenki uresničijo cilji.

Darko Jakobčič in Športni center Košenice

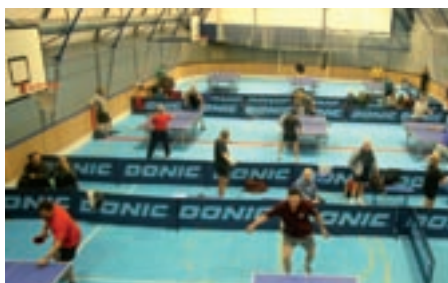
Športni center Košenice ima v najemu podjetje Vectum d.o.o. iz Novega mesta, v katerem je zaposlen DARKO JAKOBČIČ, ki je leta 2005, ko je prevzel nekdanji teniški center Košenice, celovito prenovil športni kompleks. S prenovo je dobil videz pravega športnega centra, kjer danes ponujajo različne športne aktivnosti za skupine in posameznike, kot je tenis, namizni tenis, badminton, košarka – trojke, nogomet na odboj, odbojko, hokej na rolerjih – in line, rolanje, kotalkanje in floorball. V centru so na voljo celoletne šole in krajši tečaji za različne našete športe. Organizirajo tudi športne in družabne prireditve.

Darko z družino živi v Šentjerneju, vendar pravi, da je postal zaradi vsakodnevnega dela v športnem objektu že pravi Šmihelčan. Mladost je preživel v Nemčiji, kjer je hodil tudi v šolo. V Nemčiji je že z devetimi leti aktivno igral namizni tenis v njihovi ligi. Ko se je leta 1988 preselil nazaj v Slovenijo se je priključil namiznoteniškemu klubu Novotehna, danes NTK Krka. Z generacijo odličnih igralcev, Hribarjem, Medletom in Kočevarjem je uspešno igral v 1. slovenski in 2. jugoslovanski ligi. Športu pa je še vedno zvest tudi danes.

M.Š.

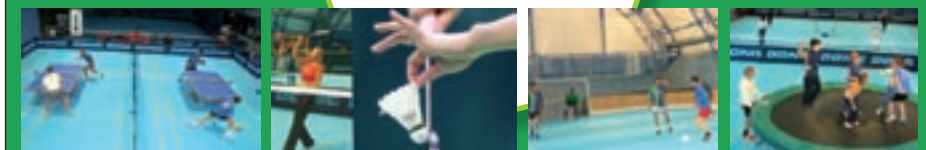
Darko v družbi svoje hčere, ki mu pomaga pri delu v športnem centru Košenice

ORGANIZIRAMO ROJSTNODNEVNE ZABAVE

ZAJEMAJO DVE URI ŠPORTA IN ZABAVE PO VAŠEM IZBORU, HRANO IN PIJAČO

ŠPORTNI CENTER KOŠENICE
07 33 47 114

VABLJENI V ŠPORTNI CENTER, KJER LAHKO PREŽIVITE PROSTI ČAS OB IGRANJU NAMIZNEGA TENISA, BADMINTONA, KOŠARKE, NOGOMETA, IN-LINE HOKEJA, PROSTEGA ROLANJA, NA VOLJO JE TUDI TRANPOLIN.

ORGANIZIRAMO TUDI ŠPORTNE PRIREDITVE, LIGE, TURNIRJE,... ZASTOPAMO IN PRODAJAMO OPREMO ZA BADMINTON TRUMP.

Gregor Dornič živi za nogomet

Uspehi naših športnikov nas vedno navdušujejo, le malokdo pa ve, kako dolga in trnova pot je za njimi. V življenju se morajo marsičemu odpovedati, zato vzdržijo le najbolj vztrajni, delovni in z jasnimi cilji. Tudi 17-letni Gregor Dornič s Košenic je že dolgo odločen, da doseže svoj cilj – postati želi profesionalni nogometaš. Že več kot deset let redno trenira nogomet, začel je s petimi leti v najmlajši skupini v Nogometnem klubu Krka, sedaj pa že tretje leto trenira v ljubljanskem Nogometnem klubu Bravo Publikum. V svoje vrste ga je povabila takratna ekipa državnih prvakov do 14 let. Sedaj je član njihove mladinske ekipe, ki nastopa v 1. Slovenski nogometni ligi.

starši, saj je to pomenilo, da mora Gregor zaradi tega tudi na šolanje v Ljubljano in da bo čez teden v dijaškem domu. Tik pred poletjem je dobil še povabilo iz Nogometnega kluba Interblock na zelo močan turnir v italijansko Padovo. Tudi tu se je Gregor zelo izkazal, saj je v polfinalu dosegel dva zadetka, za tretjega pa je prispeval podajo. Po tem turnirju ga je trener Interblocka povabil v njihovo ekipo, ampak Gregor se je že pred tem odločil za Bravo.

Z odhodom v Ljubljano se je Gregorju življenje zelo spremenilo, najmanj pet dni je od doma, živi v dijaškem domu v Šiški, obiskuje srednjo ekonomsko šolo in trenira nogomet 5-krat tedensko popoldan, 2-krat dopoldan in še 2-krat v okviru šolske telovadbe, med vikendom pa ima tekmo. Po navadi ima prosto nedeljo, vendar se proti večeru že vrača v Ljubljano. Poleti ima le tri tedne počitnic, saj se sredi julija začnejo priprave na novo sezono. Domov se vrača po petkovem treningu in če je naslednji dan tekma, se mora odpovedati tudi poznemu druženju s prijatelji. A Gregorju to ni težko, ima cilj, ki ga vodi naprej, živi za nogomet.

Ž.

Prve večje uspehe je Gregor skupaj z ekipo dosegel v Krki, že kot desetletni so bili prvaki Medobčinske nogometne zveze Ljubljana in ta uspeh so ponovili še naslednji dve leti. V tem času je Gregor igral napadalca in za ekipo dosegel veliko zadetkov. Pri desetih letih je na turnirju v Avstriji, kjer so osvojili prvo mesto, dal težko ponovljiv gol s škarjicami. Zelo rad se spominja dogodka, ko je kot mlajši igralec začel igrati v 1. Slovenski nogometni ligi za starejše dečke, kjer je za domačo zmago z rezultatom 5:1 dosegel vseh pet zadetkov. Zaradi dobrih rezultatov so tudi igralce Krke spremljali skavti večjih slovenskih klubov, pred tremi leti so se na Gregorjevega očeta obrnili iz Nogometnega kluba Bravo Publikum s povabilom, da se jim Gregor v naslednji sezoni pridruži kot kadet. Sledil je temeljit pogovor s

Gregor med tekmo

Portret Sašo Murtič

Večina krajanov Šmihela ve, da je bil Sašo Murtič v prejšnjem mandatu direktor Občinske uprave mestne občine Novo mesto. To je bilo v tistih zlatih časih, ko je občina imela več sredstev tudi za naš kraj.

Nekaj malega nas je, ki smo vedeli, da se je Sašo proti koncu mandata zaposlil na Agenciji za letalstvo v Ljubljani, še manj pa je tistih, ki bi vedeli, da je naš krajan danes sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor, Direktorata za infrastrukturo, sektorja za planiranje in vodenje investicij. Pa ne le to. Sašo, ki je bil dolga leta policist je pred kratkim, doktoriral na Pravni fakulteti v Ljubljani.

Po končani srednji šoli za policiste je kot policist

deloval v Ljubljani, Trebnjem, Novem mestu in Metliki. Že med šolanjem se je aktivno vključeval v športne dejavnosti predvsem v borilne veščine in že med usposabljanjem pridobil naziv 1. dan v karateju ter 1. kyu v samoobrambi in judu, kar pomeni, da je mojster karateja in nosilec črnega pasu.

V okviru ministrstva za notranje zadeve se je v letih 1979 do 1985 udeleževal športnih tekmovanj v samoobrambi, judu ter v karateju. Sašo je dobitnik mnogih priznanj in pokalov na republiškem nivoju.

Danes je Sašo bolj kot športnik visokošolski učitelj in poučuje pravne predmete na Fakulteti za logistiko Krško, Fakulteti za industrijski

inženiring Novo mesto in Fakulteti za turizem Brežice, nekaj časa pa je učil tudi na Fakulteti za varnostne vede.

M. Š.

Predstavitev Društva paraplegikov Dolenjske, bele krajine in posavja

Društvo paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja združuje osebe s poškodbo hrbtenjače, vezane na invalidski voziček zaradi posledic različnih nesreč, predvsem prometnih nesreč in drugih vzrokov. V Društvu izvajamo za paraplegike in tetraplegike različne programe; Prevoze paraplegikov, Ohranjanje zdravja,

Kompenziranje invalidnosti, Osebna asistenca, Interesne dejavnosti in kultura ter Športno in rekreativno dejavnost, ki ima tudi pomembno vlogo.

Cilj programa je invalidom-paraplegikom omogočiti ukvarjati se s športom z namenom v prvi vrsti ohranjanje in pridobivanje telesno moč ter s tem kar najbolje skrbeti za svoje zdravje. V nadaljevanju pa ustvarjanje pogojev in

pridobitev motivacije za vključevanje v športne vsebine tekmovalnega športa in doseganje dobrih rezultatov na tekmovanjih višjega ranga. Zaradi omejene gibljivosti sta rekreacija in šport za paraplegike še toliko bolj pomembna. Izvajamo različne športno rekreativne panoge: **atletika, košarka, kegljanje, športni ribolov, šah, streljanje,...**

Vodja športa, Mirko Sintič

Portret človeka s športnim srcem

Džemal Džamdžić je naš krajan že 24 let. S svojo ženo Marijo in dvema sinovoma si je uredil hišo na Košenicah. Krajan ga pogosto videvamo v športnih oblačilih na njegovih vsakodnevni rekreativnih tekah.

Iz njega izžareva energija in zdravje mladostnika, kajti športu je bolj ali manj zvest že od malega.

Džemal se je rodil leta 1942 v Vlasenici pri

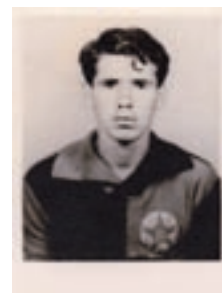
Sarajevu. Že v rani mladosti se je ukvarjal z nogometom. Talentirani mladi nogometaš je igral v mladinski ekipi Železničarja iz Sarajeva, v nogometnem klubu prvligaša Jugoslavije.

Najstnik Džemal v dresu nogometnega kluba Železničar

Po končanem šolanju se je zaposlil, kot trgovski predstavnik, v konfekcijskem podjetju Elastik. Pokrival je področje Hrvaške in Slovenije. Na službenih poteh po Hrvaški je spoznal svojo ženo. Leta 1970 sta se, zaradi razvite tekstilne industrije s katero je Džemal poslovno sodeloval in zaradi spoznanja, da se je njemu in Mariji Novo mesto takoj priljubilo, odločila za življenje v Novem mestu. Do vojne je vodil predstavništvo bosanskega podjetja in bil pri tem uspešen poslovnež. Žal je vojna v Sloveniji in potem v Bosni zadeve postavila na glavo. Njegovo matično podjetje je zaradi balkanske kalvarije propadlo in bil je prisiljen odpreti lastno podjetje Elastik Trade. Deset let, vse do upokojitve, se je ukvarjal s trgovino na veliko, s prodajo športne konfekcije.

V novo zgrajeno hišo na Košenicah, se je z družino preselil leta 1988. Med vojno v Bosni so sprejeli in pomagali 20. družinam iz Bosne.

Zagotovili so jim nastanitev. Pri tem so pokazali veliko mero humanosti tudi mnogi sosedi na Košenicah, kar po pet družin naenkrat pa je bilo stalno naseljenih v njihovi hiši.

Po preselitvi v Slovenijo je pri Džemalu ljubezen do športa ostala. Ukvarjal se je z različnimi rekreativnimi ekipnimi športi, na prvem mestu pa je bil vedno tek. S časom je občasni rekreativni odnos do športa prerastel v pravo odvisnost od njega. Spremenil je tudi življenjski slog. Kajenje je opustil pred 14. leti, alkohol pa v popolnosti pred 9. leti. Sedaj ima celo 27 kg manj kot v srednjih letih, saj se s tekom redno ukvarja vsaki dan že 9 let. Dnevno preteče 8 km, običajno na svoji najbolj omiljeni progi od Košenic do Pogancev in nazaj. Redno tudi kontrolira svoje zdravje in ugotavlja, da je v izvrstni kondiciji. Želimo mu, da tako ostane še mnoga leta, da bo vsem nam za zgled, in da so lahko tudi sedemdeseta leta aktivna in zdrava.

M.Š.

Gasilke veteranke

Članice Prostovoljnega gasilskega društva Šmihel smo leta 2006 sestavile tekmovalno ekipo veteranek. Ekipo je sestavljena iz sedmih tekmovalk, zasedba se je v šestih letih malce spremenila, danes pa ekipo sestavljajo: Jožica Ravbar, Rozi Vesel, Sonja Hanjšek, Milena Šinkovc, Jožica Bakšič, Pavla Koprivnik in Fanika Avbar. Mentor skupine je Janko Kovačec.

Z vajami pričnemo v mesecu marcu in vadimo trikrat na teden vse do sredine julija. Vsako leto se udeležimo tekmovanja na Avtorallyu, katerega organizira Gasilska zveza Novo mesto. Udeležujemo se tudi tekmovanj, ki jih organizirajo PGD Mirna peč, PGD Šmarjeta in PGD Kot Semič. Uvrstili smo se na regijska tekmovanja, ki so potekala v Šentjernej, na Mirni in v Novem mestu. Pohvalimo se lahko z udeležbo na državnem tekmovanju leta 2008 v Ravnah na Koroškem in letos v Velenju na katerem je bilo čez 3.000 tekmovalcev od tega 44 ekip veteranek, zasedle smo 22. mesto in prejele srebrno značko. Da rade vadimo in hodimo na tekmovanja je tudi lepa zbirka 17-ih pokalov, od tega imamo 5 pokalov za prvo mesto, 11 pokalov za drugo mesto in 1 pokal za 3 mesto ter kar nekaj priznanj.

Vse močno upamo, da bomo naslednje leto dovolj pri močeh in zdravju, da bomo ponovno začele z vajami in tekmovanji, saj se zavedamo, da gibanje krepi zdravje in duha. Vsem, ki nas podpirajo se najlepše zahvaljujemo in vas prav lepo pozdravljamo z gasilskim pozdravom »NA POMOČ« - tekmovalna ekipa veteranek PGD Šmihel.

Milena Šinkovc

Prostovoljno gasilsko društvo Šmihel Novo mesto

Delo Prostovoljnega društva Šmihel v letu 2012

Intervencije:

- požari v naravi 13x
- požar gospodarskega poslopja 3x (Kamence, Šmihel, Regrača vas)
- požar v jašku ob bloku na Smrečnikovi ulici
- odstranjevanje sršenjega gnezda na Brodu
- zapiranje vode ob izlivu v stanovanjski hiši, ter in pomoč pri sanaciji prostorov
- odpravljanje posledic snegoloma v mesecu oktobru 3x
- polnjenje vreč s peskom v času poplav
- udar strele v hišo na Trdinovi ulici
- požar komunalnih zabojnikov 2x
- požar v stanovanjskem bloku na Jakčevi ulici
- požar na strehi veterinarske postaje
- lažni alarmi 2x

Skupaj 35 intervencij

Sodelovanje z društvi in drugimi inštitucijami:

- Osnovne šole in vrtci (predstavitve)
- Krajevne skupnosti (kresovanja, pregled hidrantnega omrežja)
- Rdeči križ
- Šolski center NM (požarna varovanja)
- Škofija Novo mesto (sodelovanje na Oratoriju mladine v Šmihelu)
- Društvo ljubiteljev IMV-ja

Sodelovanje na večjih vajah v sodelovanju Gasilsko reševalnim centrom in drugimi društvi:

- Zdravstveni dom
- Splošna bolnica
- Šolski center
- Osnovne šole
- Novi trg
- V podjetju PIN Jeklo

Tekmovanja:

S petimi ekipami v vseh kategorijah smo se udeležili tekmovanja Gasilske zveze NM. Starejše gasilke pa so se udeležile regijskega in tudi državnega tekmovanja v Velenju.

V mesecu juniju smo se udeležili svečane prireditve ob 30-letnici pobratenja z gasilci iz DVD Donja Lomnica iz Hrvaške.

V začetku leta 2013 pa bomo v sodelovanju s podjetjem Gallus izpeljali tudi servis in nabavo gasilnih aparatov.

Vljudno pa vas prosimo, če lahko del dohodnine namenite našemu društvu. Številka naše davčne številke pa je 80633935

Gasilci vam v letu 2013 želimo srečno, uspešno in predvsem zdravo.

Na pomoč!

Upravni odbor PGD Šmihel

Jože Golob - od mladosti povezan s športom

Moje življenje je že od mladosti tesno povezano s športom, kar me je izoblikovalo kot človeka, ki je pripravljen na zmage in poraze tako v vsakdanjem življenju kot v športu samem.

Začel sem kot večina mladeničev v nogometu. V KRKI tovarni zdravil, kjer sem bil zaposlen, sem se takoj vključil v delo športnega društva – pri smučanju, rokometu in opravljal funkcijo predsednika društva.

V KRKI sem začel tudi delo v SD KRKA ROG, ki je že več kot 50 let nosilec smučanja na Dolenjskem. Takrat je začel nastajati SC na Gačah. Tu sem po službeni dolžnosti prevzel operativno vodenje izgradnje centra. Ob koncu osemdesetih let

sem prevzel vodenje SD ROG z ambicijo, da smučanje tudi na Dolenjskem dvignemo na višjo raven. Začelo se je strokovno delo z mladimi pri katerem so sodelovali vrhunski strokovnjaki, ki so kasneje dosegli vrhunske kariere. DUŠAN GRAŠIČ je postal direktor moške in ženske članske ekipe KANADE. Nekaj ostalih pa kot glavni trenerji nacionalnih ekip

v svetovnem pokalu. V tem obdobju se nam je priključila večja ekipa fantov iz Ljubljanskih klubov. Med njimi je bil prav gotovo dragulj Matjaž Vrhovnik tako po človeški kot tudi športni plati. V tistem času smo imeli v SD KRKA ROG več državnih prvakov v otroških kategorijah, kar je zbujalo veliko pozornosti v smučarskih krogih

Slovenije. Kot je večini krajanov znano je tudi Matjaž Vrhovnik kronal svojo bogato kariero z zmago v Adelbodnu in bronom v skupni uvrstitvi v sezoni 1999/2000. V času teh velikih uspehov so sodelovali tudi navijači Šmihela z gasilsko sireno po kateri so bili poznani po vseh evropskih prizoriščih svetovnega pokala.

Od 1969 leta sem tako ali drugače deloval v dolenskem smučanju, 20 let kot predsednik SD KRKA ROG. Dosegljiv je vsak cilj če je volja in prava pot.

Ponosen sem, da smo dokazali, da smo tudi Dolenjci lahko vrhunski smučarji.

Jože Golob

Matjaž Recelj

Matjaž Recelj se je rodil leta 1976 v Ljubljani. Mladost je preživel v Šentjerneju, kjer je obiskoval osnovno šolo. Srednjo šolo je obiskoval v Novem mestu, nato pa je študiral stomatologijo v Ljubljani.

Sedaj ima zobno ambulanto v Hederi v Novem mestu. Na Regrških Košenicah živi od septembra 2011 z ženo Aleksandro in tremi hčerami.

S športom se ukvarja že od mladih let. V zadnjem času se ukvarja s tekom, smučanjem in hokejem. Tek trenira v Novem mestu in okolici, hokej pa igra v Športnem centru Košenice v Hokejskem klubu Jajčkoti. Najpomembnejši dosežki:

- World medigames 2004 3. mesto v teku na 1500m
- World medigames 2005 2. mesto v sabljanju (florete)
- Medicus Cup 2007 (Slovenski zobozdravniški in zdravniški pokal), kjer je bil zmagovalec skupnega seštevka teka na smučeh in veleslaloma
- tek na 21.0975 km letos v Palmanovi, kjer je dosegel zelo dober čas 1:22:08
- tek na 42.195 km letos v Ljubljani, kjer je dosegel čas 2:59:51.

Matjaž Recelj (skrajno desno) s tekaškim kolegom Perotom Bunjevцем (skrajno levo) letos na teku v Palmanovi

Portret - Kulovec Andrej

Andrej Kulovec je naš krajan šele sedem let. Na Košenicah sta pred tem z očetom dobesedno z lastnimi rokami pet let gradila hišo, ki sedaj po videzu in urejenosti izstopa iz okolja.

Potovanja po svetu na nekoliko drugačen način so njegova strast (kolesarjenje po Novi Zelandiji 2011)

Zaposlen je v Krki v Inženiringu in tehničnih storitvah kot vodja investicijskih projektov.

Andrej se je rodil leta 1969 v Novem mestu. Diplomiral je na Elektro fakulteti v Ljubljani in se po končanem študiju zaposlil v podjetju METRONIK v Ljubljani. Delal je na sistemih za avtomatizacijo in napredoval do vodje projektov. Preko matične firme je delal na projektih avtomatizacije proizvodnje v KRKI, kjer so opazili njegove kvalitete in ga povabili k sodelovanju. Ob delu je diplomiral še na Ekonomsko poslovni fakulteti v Mariboru in končal študij managementa MBA na Bledu.

Vodenje zahtevnih projektov zahteva ne le veliko znanja in organizacijskih sposobnosti, pač pa prinaša tudi psihofizične obremenitve. Andrej jih kompenzira z različnimi športnimi aktivnostmi, ki pa so že pred časom prerasle le rekreativne okvirje.

Že v osnovni šoli se je aktivno ukvarjal z namiznim tenisom in v paru z Marjanom Hribarjem dosegel 2. mesto v Sloveniji, kot pionir se je udeleževal tekmovanj na nivoju SFRJ. V mladosti se je ukvarjal z različnimi kolektivnimi športi, kot je košarka, nogomet, odbojka, njegova velika strast je smučanje, še posebej izven urejenih smučišč in v celem snegu. Nadarjenost do športov je nadgradil z marljivostjo, katero so mu že v rani mladosti privzgojili starši in delo na kmetiji pri babici na Uršnih selih, kjer je preživel velik del najstniških let. Zaradi te odločujoče kombinacije

je bil v vseh športnih disciplinah nadpovprečen. Ta njegov talent so opazili tudi v času služenja vojske v bivši Jugoslaviji, bil je vratar nogometne ekipe kasarne v Šibeniku. Igrati bi morali na armijskem prvenstvu, vendar je bilo le-to zaradi izrednih razmer na Kosovu odpovedano.

Po študiju se je lotil novih športov, potapljanja, konjenišva, badmintona, pohodništva, najbolj pa ga je osvojilo kolesarjenje, v začetku gorsko, v zadnjih letih pa cestno kolesarjenje. Letos je enajstič prekolesaril znameniti maraton Franja, 156km dolgo dirko rekreativnih kolesarjev.

Andrej na maratonu Franja 2012

Od študija naprej zelo rad igra odbojko, je dolgoletni član ekipe Lekarna Novak, s katero je osvojil vrsto zmag v Dolenjski ligi in na turnirjih po Sloveniji ter na Hrvaškem. Poleti se iz dvorane preseli na mivko, kjer se prav tako s kolegom udeležuje turnirjev po Sloveniji in s katerih se je velikokrat vrnil z zlato medaljo. Dolgoletno ljubezen do kolesarjenja je v zadnjih letih nadgradil še s tekom, ki ga v zadnjem času vse bolj zasnava. Letos je pretekel svoj drugi maraton v Berlinu, prvega pa lani v Atenah.

Na Berlinskem maratonu 2012 tik pred ciljem

Andrej rad potuje po svetu, posebej so mu pri srcu prvinska, avanturistična potovanja. Veliko je prepotoval s kolesom, na ta način, pravi, najbolj doživi in občuti deželo, po kateri potuje. Prekolesaril je Islandijo, Anglijo, Šetlandske otoke, Ferske otoke, Dansko, Švedsko, Norveško, Romunijo, Novo Zelandijo, kolesaril je poti ob Donavi, s kolesom je osvojil celo Nordkapp, severno točko Evrope. Kadar ne potuje s kolesom, ima najraje »backpack« potovanja, potepal se je po Venezueli, Indiji, bil na trekingih v Himalaji, osvojil Kilimanjaro v Afriki. Potovanja ga napolnijo in bogatijo, nekajkrat pa

so ga spravila tudi v hudo nevarnost. V Himalaji je imel hudo višinsko bolezen, doma je moral biti več tednov v bolniški negi; iz Christchurcha se je evakuiral nekaj ur pred rušilnim potresom, ki je mesto dobesedno zravnal s tlemi; v Kašmirju se je znašel sredi vojnega stanja in se kot v filmu evakuiral iz kriznega območja preko vojaških barikad; na Nordkappu ga je veter skoraj odpihnil s ceste. Pravi, da mora človek v življenju imeti tudi srečo ob svoji strani, da se vse lepo izteče. Vendar sreče nikoli ni izzival, v mejah danih možnosti vedno poskuša stvari speljati varno.

S kolesom obloženim z najnujnejšimi stvarmi na potovanju (Nordkapp 2006)

Letos se je posvečal pripravam na Berlinski maraton na 42 km, katerega je pretekel v 3 urah in 9 minutah, kar je bilo 10 minut hitreje kot maraton v Atenah. Med 40.000 udeleženci enega najbolj prestižnih maratonov na svetu,

Brat in sestra tudi v košarki, Benjamin in Teja Muhič

ki nosi tudi svetovni rekord, se je naš krajan uvrstil na 526 mesto v svoji starostni kategoriji in na 2.244 v absolutni. Da je ta maraton res prestižen, govori podatek, da je letos organizator potreboval le 4 ure, da je z rezervacijami zapolnil maksimalno dopustno kvoto udeležencev. Andrej trenira trikrat tedensko pod okriljem našega olimpijca Primoža Kobeta. Iz Fit kluba se je maratona udeležilo še 12 udeležencev.

Poleg športa Andrej rad tudi pleše. Več let se je učil in plesal salso, lani se je začel spoznavati s tangom, izredno čutnim in lepim plesom, kot sam pravi. Žal mu je, da so v našem okolju tovrstni plesi zelo "eksotični", ljudje se jih kar malo bojijo. Trenutno tango lahko pleše v Ljubljani ali v tujini, vendar upa, da bo mogoče nekega dne plesati tango tudi v Novem mestu. Sodeluje v majhni skupini entuziastov, ki poskuša ta ples razviti v domačem kraju.

Seveda, kot vsak zagnan športnik, ima tudi Andrej še nove cilje za prihodnost. Njegova velika želja je preizkusiti se v triatlonu, zato je zdaj začel pridno plavati, da bo na pomlad pripravljen na nove izzive.

Na koncu najinega razgovora je tako mimogrede navrgel še nekaj svojih rednih športnih aktivnosti poleg teka (na leto preteče cca 1.000 km), kolesarjenja (na leto prekolesari cca 5.000 km) in igranja odbojke, aktiven je na področju pohodništva, smučarskega teka, pa še bi se kaj našlo.

Andrej Kulovec po svojih športnih podvigih zelo podoživeto in berljivo zapiše svoje športne podvige, ki jih lahko preberete na naši spletni strani: ks.novomesto.si/si/smihel/

Benjamin je kot 7 letni fant enkrat prišel z idejo, da bi pa on igral košarko in harmoniko. Po končanem prvem razredu, je res začel s treniranjem košarke v Šoli košarke KK Krka. V klubu je vztrajal vse do odhoda na študij v Ljubljano. Igral je za vse mlajše selekcije KK Krka in občasno tudi za državne selekcije. Kot perspektivnega mladega igralca ga je selekcija ŠKL-ja izbrala da se s še dvema košarkarjema, sovrstnikoma iz Slovenije, udeleži mednarodnega košarkarskega tabora ameriške univerze Georgetown. Zaradi sodelovanja v reprezentančnih selekcijah je prejel tudi priznanje mestne občine Novo mesto za športne uspehe. Večkratni državni prvak je postal tudi v ulični košarki, kjer se je kot najboljši predstavnik mladincev uvrstil v Intersportovo kletko strahu. Tukaj je med člani prišel vse do polfinala. V 11 letni karieri so bile prisotne tudi poškodbe katerim pa je s krajšimi odsotnostmi od tekmovanj kar dobro kljuboval. Po končani tehnični gimnaziji in odhodu na študij v Ljubljano, se je zaradi velikih obveznosti do študijem odločil, da prekine aktivno košarkarsko pot in se posveti košarki rekreativno, kolikor mu dopušča čas in igra za fakulteto. Že od prvih znakov navdušenja nad košarko in harmoniko so mu poleg stali starši, ga vzpodbujali na tekmah, ga vozili na klubska gostovanja po Sloveniji, na reprezentančne akcije, dneve Slovenske košarke in razna tekmovanja v ulični košarki. Klub pomanjkanju časa za košarko, si še

vedno zelo rad vzame čas in poprime za svojo ljubezen – harmoniko ter raztegne njen meh. Tudi harmoniko igra od tretjega razreda dalje in to je bila njegova druga otroška želja pri kateri vztraja še danes.

S svojim uspešnim igranjem košarke je postala za ta šport navdušena tudi mlajša sestra Teja. Pred petimi leti se je Teja aktivno vključila v takratni Ženski KK Novo mesto. Klub se je preimenoval v ŽKK Krka, Teja pa aktivno igra še danes. Tudi ona je zelo uspešna na šolskih košarkarskih tekmovanjih, kjer je večkrat tudi najboljša strelka oziroma igralka turnirja. Z uspešnim igranjem v kadetski selekciji ŽKK Krka, si je priborila občasno igranje za državno selekcijo in tudi povabilo za igranje pri ŽKK Janina iz Rogoške Slatine ter za igranje v prvi slovenski ženski članski ligi. Z uspešnim igranjem v mlajših kategorijah, si je priigrala tudi večkratno sodelovala na dnevih Slovenske ženske košarke. Žal je v začetku prejšnje sezone prišlo do poškodbe gležnja, posledično pa dva meseca odsotna iz parketa. Po uspešni vrnitvi si je proti koncu lanske sezone huje poškodovala koleno, zaradi katerega še sedaj, kljub velikim željam ne more igrati.

Obema pomeni šport način življenja. Brez športnih aktivnosti v najstniških letih si le teh danes ne predstavlja drugače.

Maja Fink

M.Š.

Želim si biti najboljši

Maj Zirkelbach je učenec 9. razreda OŠ Šmihel. Tri leta je član Šahovskega kluba Krka. V novembru se je udeležil mladinskega svetovnega šahovskega prvenstva v Mariboru, kjer je tekmovalo kar 1600 šahistov, samo iz Slovenije se je tekmovalja udeležilo 148 mladih upov. Glede na število zbranih točk, ki jih je Maj dosegel na raznih tekmovanjih, sicer ni sodil med favorite. Na vsaki tekmi je veljal za šibkejši člen, pa vendar je na koncu premagal šest nasprotnikov.

Si bil presenečen, ko si slišal, da greš na svetovno prvenstvo? Kako je potekal izbor?

Ja, bil sem presenečen. Ker je bilo to prvenstvo v Mariboru, so igralci, ki so prišli na državno tekmovanje (prvi trije s svojih področij), šli tudi

na svetovno. Tega sem bil seveda vesel. Treninge smo imeli po tri ure in pol približno dvakrat na teden. Ogledali smo si različne otvoritve, se učili pozicijsko igro, kako prideš do prednosti, ocenjevanje prednosti ...

Kje ste bili nastanjeni? Si bil zadovoljen z organizacijo?

Nastanjeni smo bili v hotelu Bolfenk nekje nad Pohorjem. Bivalni pogoji so bili dobri, do prizorišča smo se peljali z gondolo. Na začetku je bilo še zanimivo, potem sem se navadil. Motilo me je, ker je bila hrana slaba, ker ni bilo nekih sredstev, ne vem, v čem je bil točno problem. Ko smo bili na drugih turnirjih, je bilo to boljše.

Kako je potekal tvoj dan?

Zbudili smo se ob 9.00. Do 10.00 je bil na razpolago zajtrk. Do kosila, ki je bilo ob 12.00, smo imeli prosti čas. Ob 15.00 se je začelo tekmovanje, ki je trajalo nekaj ur. Večerjali smo ob 20.00. Okoli pol enih zjutraj smo šli spat. Ko sem imel prosto, sem malo hodil okoli, igral sem na računalnik, skupaj smo se pripravljali na nasprotnika in opazovali njegovo igro. Po večerji smo igrali biljard, namizni nogomet ...

Kako je izgledalo na samem tekmovanju? Kateri so bili tvoji nasprotniki?

Tekmovanje je bilo sestavljeno iz enajstih tekem. Igral sem s šahisti iz Rusije, Anglije, Švice, Indonezije, Indije, Namibije, Kazahstana, Kitajske, Peruja, Gruzije in Nizozemske. Prvo tekmo sem izgubil, nisem bil ravno slabe volje, ker je bil nasprotnik zelo dober, čeprav seveda ne maram izgubiti ... Naslednje tri tekme sem zmagal in to z nasprotniki, ki so imeli zelo

dober »rating«. Najbolj sem si zapomnil tekmo z enim Amazoncem iz Peruja, bil je kot kakšen negavec iz risanke ... močan in nabit in čudno je gledal ...

Si se ga ustrašil? 😊

Ne, jezen sem bil, ker sem imel boljšo pozicijo od njega, potem me je pa premagal.

Si zadovoljen z uvrstitvijo? Mediji so pisali, da si prijetno presenetil.

Ne preveč, lahko bi bil boljši. 54. mesto je sicer solidno, ampak ... na koncu sem izgubil res veliko mest. Zadnja dva dneva mi ni šlo preveč dobro in sem ostal pri šestih točkah. Na zadnjih dveh tekmah sem imel že preveč pomanjkanja koncentracije. Je bil pa trener zadovoljen, ker sem premagal tako močne nasprotnike.

Obiskal vas je kasparov ...

Ja, prišel je na zaključek, ampak nisem čakal, sem šel prej domov. Saj vem, kako izgleda. Naslednji dan je bila šola. Joj, sem šel težko v šolo, želel sem si vsaj kakšen dan oddiha ...

In še večna dilema – je šah šport ali ne?

Ne vem. Eni ga opredeljujejo, da je, drugi, da ne. Potrebno je veliko razmišljati, po eni strani je šport, ker je to za možgane velik napor, po drugi strani ne, ker samo sedi. Vsekakor pa je zanimiva igra, veliko se dogaja, vedno se kaj novega odkrije.

Kakšne so tvoje šahovske želje?

Ja, seveda želim s šahom nadaljevati. Želim si to, kar si želi vsak: biti najboljši.

Karmen Jenič

Nogometna ekipa Rom – POT V GAJ

Več let so se fantje, romski nogometni športni navdušenci iz naselja Pot v gaj, zavzemali za pridobitev svojega igrišča. Letos se jim je želja uresničila in od sedaj bodo na svojem igrišču trenirali še bolj zavzeto.

Pred leti so uspešno igrali v občinski ligi. Sedaj se udeležujejo raznih turnirjev po naši regiji, kjer tudi zmagujejo. V ekipi je 12 aktivnih igralcev. Gonilna sila kluba je Darko Tudiija.

Letos so organizirali romski turnir v nogometu, katerega se je udeležilo 7 romskih ekip. Na turnirju, ki je julija potekal na igrišču Šolskega centra Novo mesto so zasedli 1. mesto.

Nogometaši ekipe ROM na treningu na igrišču na Košenicah

Kadar se igra za prestiž, si "kupijo" tudi kakšnega igralca od druge. Tako so 6 let zapovrstjo na jesenskih turnirjih, ki so potekali na Košenicah, v sklopu njihove organizacije druženja

krajanov v romskem naselju Šmihel, na katerih so se srečevali z nogometno ekipo Policije in domačimi nogometaši, v večini turnirjev zmagovali.

Športno rekreativno društvo Košenice

Predstavljamo vam Športno rekreativno društvo Košenice, ki je bilo ustanovljeno oktobra 2006. Društvo je bilo ustanovljeno z namenom vse večjega povpraševanja po različnih športih, kateri se večinoma odvijajo v Športnem parku Šmihel na Košenicah.

Društvo ima ravno zaradi svoje raznolikosti ustanovljene različne sekcije. Prevladujeta nogometna in košarkarska, kateri se že vrsto let (obe krepko preko 10 let) vključujeta v Občinsko rekreacijsko ligo. Ekipe vsako leto okrepijo novi, mladi obrazi, kar je za naše društvo dobrodošlo in z vidika društva pozitivno. Poleg omenjenih dveh sekcij imamo ustanovljene tudi sekcije tarok kartanje, tenis (igramo ga na teniških igriščih Otočec, badminton, odbojka na mivki in ameriški nogomet (flag football), katerega igramo na nogometnem igrišču na Košenicah.

Poleg vključevanja tako mladih kot starejših v naše društvo, odvisno kateri šport je zanimiv posamezniku, aktivno urejamo Športni park Šmihel, t.j. vse športne površine na Košenicah. Vsakoletno priredimo tekmovanja na igriščih, tako nogomet, odbojko in košarko.

Imamo enega izmed najlepše urejenih travnatih igrišč v Novem mestu z okolico, ureja pa se tudi okolica za nogometnim igriščem, kjer imamo v načrtu postavitev visečih mrež in vzpostavitev manjšega centra za relaksacijo s klopmi in uto za shranjevanje materiala za potrebe urejanja igrišč.

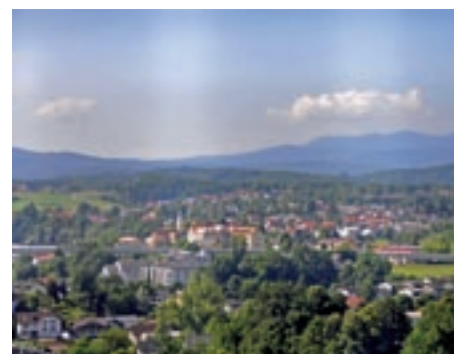
Naši načrti v prihodnosti so jasni. Želimo si dokončno urediti Športni park, pripeljati vodo in elektriko na športne površine (razsvetliti košarkarsko, nogometno in odbojkarško igrišče,

Nogometaši - Športno rekreativno društvo Košenice

zagotoviti vodo za umivanje in zalivalni sistem na nogometnem igrišču), napraviti osvetlitev povezovalne poti iz Šmihela na igrišče, urediti poti in napraviti trim stezo ob igriščih in bližnjem gozdčiku, tudi s telovadnimi postajami.

Za vse naše že izvedene načrte nam je delno finančno pomagala Krajevna skupnost Šmihel, kot tudi različni donatorji in nekateri prebivalci Košenic, katerim ni vseeno na kakšnih površinah se njihovi otroci igrajo. Vsem se lepo zahvaljujemo. Za nadaljevanje bomo v prihodnje še vedno odvisni samo od finančnih pomoči

donatorjev, saj sami ne pobiramo članarine v društvu, saj je večinoma članov mladostnikov.

Naj omenim, da trenutno bijemo boj za ohranitev igrišča, saj nam po novem OPPN (občinski podrobni postorski načrt) "odvzema" del nogometnega igrišča in v kompletu na novo urejeno odbojkaško igrišče na mivki. Borimo se, da nam morebiti odvzete športne površine nadomestijo z novimi, saj bomo drugače izgubili še en delček zelenih rekreativnih površin, katerih je že tako premalo v Novem mestu. Prav tako se s tem načrtom odvezajo tudi parkirne površine, katere bo nadomestila priključna cesta. Kako in kje bodo nadomeščene, če sploh bodo?!

Če vas karkoli zanima v zvezi z društvom ali športnimi površinami v Športnem parku Šmihel na Košenicah, nas kontaktirajte na e-mail: sportno.r.drustvo.kosenice@gmail.com.

Predsednik društva, Jure Jerele

Z gibanjem do zdravja

Učenci OŠ Dragotina Ketteja imajo šport zelo radi. Vsi komaj čakajo, da je na njihovem urniku športna vzgoja. Tri ure tedensko so skoraj premalo, da bi se zadovoljile vse otrokove potrebe po gibanju. Če je telovadnica zasedena, imamo na razpolago tudi lepo opremljen fitnes, kjer se nabira kondicija in moč na fitnes

napravah. V lepem vremenu pa otroci najraje telovadijo na šolskem igrišču in se tako nadihajo še svežega zraka.

Ob skrbi za zdrav razvoj jih vzgajamo in učimo, kako bodo lahko v vseh obdobjih življenja bogatili svoj prosti čas z različnimi športnimi

vsebinami. Učence ozaveščamo v smeri, da le z zdravim načinom življenja lahko poskrbijo za dobro počutje, zdravje, vitalnost in življenjski optimizem.

S šolskimi ekipami in posamezniki se vsako leto udeležujemo športnih tekmovanj za šole s prilagojenim programom v nogometu, plavanju, igri med dvema ognjema, badmintonu, odbojki, košarki in atletiki. Zelo lepe rezultate dosegamo na področnem in tudi državnem nivoju.

Veliko učencev je vključenih tudi v športne krožke kot so gibalne igre, nogomet, ples in pozabljene otroške igre, kjer lahko svoje znanje in potrebo po gibanju še nadgradijo.

V letošnjem šolskem pa izvajamo tudi prednostno nalogo z naslovom: Z GIBANJEM DO ZDRAVJA. Uvedli smo 5-10. minutni aktivni odmor, ki ga izvajajo učenci z učiteljem vsak dan med 11. in 11.30 uro. Z vajami raztezajo hrbtenico, saj učenci preveliko časa nepravilno sedijo v šolskih klopih. V času aktivnega odmora se odprejo okna v razredih, da se prezračijo.

V okviru naloge bomo na šolo povabili fizioterapevtko, ki bo imela predavanje o pravilni drži med poukom. Pokazala nam bo tudi nekaj vaj za krepitev hrbtnih mišic. Iz Dolenjskih Toplic bodo prišli strokovni delavci, ki bodo učencem in učiteljem izmerili stopnjo maščobe v krvi. Svetovali nam bodo, kako omejiti in preprečiti povečanje maščobe v naši krvi. V nalogo bomo vključili tudi strokovnjaka na področju pravičnega prehranjevanja, ki nam bo pojasnil pravilno prehranjevanje ter aktivnost po prehranjevanju.

Naša šolska kuhinja pa že sedaj skrbi za našo zdravo prehrano. Tako imamo enkrat na teden brezmesni dan, vsak dan imajo učenci na razpolago tudi sadje. Šola je vključena v shemo šolskega sadja in sreda je dan, ko dobijo učenci še dodatne vitamine v sadju, zelenjavi in oreščkih.

Z našo pomočjo in usmerjanjem otroci skozi celo leto pridobivajo raznovrstna športna znanja, spoznavajo pomen zdravega načina življenja, koristnosti športa, navajamo jih na kakovostno preživljanje prostega časa, držimo pa se načelo: da se učenci ob športnem udejstvovanju počutijo prijetno.

Dajana Držanič

Ljubitelja fitnesa, Teja Martinovič in Robert Pureber

Vsi, ki se pripeljemo po cesti na Košenice, prvo videvamo velik objekt v katerem je Športni center Fit & Fun. Zelo malo krajanov pa je, ki so vstopili v ta objekt, in ki bi vedeli kaj natančno se v notranjosti dogaja. Že ime pove, da gre za športni objekt namenjen obiskovalcem za dobro počutje in zabavo. Vendar za dobro počutje obiskovalcev ni dovolj le zabava. V objektu so v dveh etažah nameščene fitnes naprave in uteži. Gre za z rekviziti najbolj opremljen tovrsten objekt v tem koncu Slovenije.

Lastnik objekta je Robert Pureber, ki mnogim mladim in starejšim obiskovalcem, "kiparjem" lastnega telesa, pomaga pri telesnih aktivnostih za dobro počutje. Pri tem pa ne gre za nič drugega, kot pri vseh drugih športih, za trdo in disciplinirano delo, pri katerem teče dobesedno znoj v potokih. No, tudi nekaj zabave, kar nakazuje ime objekta, je posredi, saj je po fitnesu nameščenih kar nekaj TV aparatov, kjer lahko obiskovalci med treningi poljubno izbirajo med mnogimi programi.

Slika Roberta Purebra iz svetovnega prvenstva leta 2005 in iz leta 2006

Vzrok za ureditev fitnesa centra v Šmihelu je lastnikova velika ljubezen do tega športa. Robi se je rodil leta 1970 v Berlinu. Z mamo se je preselil v Novo mesto, ko je začel obiskovati osnovno šolo. Njegov prvi resnejši šport so bile borilne veščine. Med treningi karateja se je srečeval tudi z utežmi. Pri 18. letih se je vrnil v Nemčijo, kjer je tri leta obiskoval šolo za fitnes in bil potem trener in inštruktor fitnesa. Med tem je dozorela odločitev, da s pomočjo staršev v Šmihelu izgradi lastni športni center, ki ga je odprl leta 1999. Sistematično je začel delati z mladimi, ki so dosegali vidne rezultate na mednarodnem področju. Iz njegove skupine izhaja več evropskih in svetovnih prvakov. Med njimi je tudi kakšen prenapet mladostnik,

Ob Teji so psi ubogljivi in že po videzu videti zelo zadovoljni ter prijazni.

ki je preden je začel s treningi v fitnesu, svojo odvečno energijo usmerjal v napačno smer. Intenziven in sistematičen trening pa je iz njega naredil umirjenega in kultiviranega fanta.

Svoj športni vrh je Robert dosegel leta 2006, ko je po več letih sistematičnega treniranja tudi sam postal svetovni prvak med amaterji v kategoriji nad 30 let po WFF verziji.

Pri nadaljnji športni karieri so ga ustavile poškodbe, ki so sestavni del vrhunškega športa, zato se od tedaj posveča le treningom mladih.

Med slednjimi je tudi krajanica Košenic, Teja Martinovič, ki je po sedmih letih treninga šestkratna državna prvakinja v triatlonu moči. To je dvig bremena iz počepa, potisk s prsi in dvig uteži s tal. Da je to na videz krhko dekle res večkratna slovenska prvakinja in v letu 2012 celo evropska v posamezni disciplini, je dokazala med treningom, ko je brez težav dvignila 70 kg.

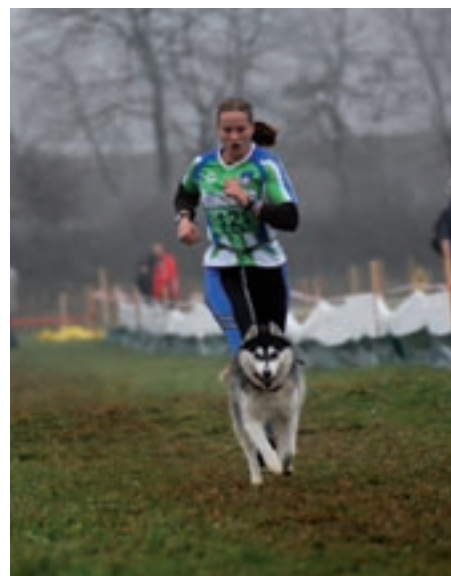
Teja s svojim trenerjem pri potisku bremena s prsi

Teja se je pred tem ukvarjala z atletiko in bila večkratna mladinska državna prvakinja v teku na 400 m ter članica slovenske atletske reprezentance. To pa pri Teji še ni vse. Teja je ne le vrhunska in vsestranska športnica, pač pa tudi velika ljubiteljica živali in aktiven član v društvu za zaščito živali.

Poleg ljubezni do psov, ki jih ima cel trop in jo na dnevnih sprehodih ubogljivo spremljajo, se z enim med njimi udeležuje canicrossa, teka s psom. Lani je bila na evropskem prvenstvu s pasmo haski četrta.

Med ostalimi sta dva psa izurjena reševalca za iskanje pogrešanih oseb in dva terapevtska psa.

M.Š.

Ugledni krajan Štefan David

Da Dolenjskem in na Košenicah že vrsto let z družino živi Štefan David. Poznan je številnim Novomeščanom, Dolenjcem ter vzgojno-izobraževalnim zavodom po celotni Sloveniji.

Po diplomi na Univerzi v Ljubljani, Fakulteti za strojništvo, kjer je za diplomsko delo prejel Prešernovo nagrado, se je najprej zaposlil v Ljubljanskem Litostroju; leta 1980 je prišel v Novo mesto in se zaposlil na Izobraževalnem centru za tehniške stroke v Novem mestu, katerega naslednik je Šolski center Novo mesto, in sicer kot učitelj strojnih strokovnih predmetov. Delo je nadaljeval kot vodja šolskih delavnic ter nato kot direktor Šolskega centra Novo mesto. Ta dela in naloge več kot uspešno opravlja še danes.

Šolski center Novo mesto, katerega direktor je gospod Štefan David je umeščen v prostor Krajevne skupnosti Šmihel v Novem mestu.

Aktiven ni samo v službi. Kot Šmihelčan je od leta 2002 do 2006 vodil svet Krajevne skupnosti Šmihel v Novem mestu, kasneje je bil aktiven član krajevne skupnosti ter prostovoljno sodeloval v šmihelskem gasilskem društvu.

S čim ste se največ ukvarjali med vašim aktivnim delovanjem v Svetu Krajevne skupnosti Šmihel?

Kot predsednik in član sveta sem si najbolj prizadeval za izboljšanje osnovne infrastrukture v Krajevni skupnosti Šmihel v Novem mestu. Uredili smo vodovod, plinovod, razsvetljavo in pločnike. Ves čas smo gradili dobre odnose z

Romi v naši sredini in skupaj z njimi zaživel v sožitju. Romske naselje v naši krajevni skupnosti je daleč najbolj urejeno na Dolenjskem in je drugim romskim naseljem lahko vzgled.

Bili ste svetnik v Občinskem svetu Mestne občine Novo mesto. Kakšne so bile prioritete na tem področju?

Obdobje v letih 2006 do 2012 je bilo v svetu Mestne občine Novo mesto usmerjeno v razvoj družbenih dejavnosti – na področje vzgoje in izobraževanja ter zdravstva kot tudi športa in kulture. Prizadevali smo si za čim boljše pokritost občine z vrtci, kakovostne osnovne in srednje šole. V tem obdobju je v Novem mestu zaživel vrsto višjih in visokošolskih javnih zavodov. Vse to je pomemben doprinos znanja za širšo Dolenjsko.

Na Šolski center Novo mesto je vključenih 3000 dijakov, 1500 udeležencev izobraževanja in 1000 študentov višjih strokovnih šol. V procesu izobraževanja sodeluje poleg 285 učiteljev še približno 200 zunanjih sodelavcev. Šolski center Novo mesto je največji javni zavod v Republiki Sloveniji. V okviru zavoda deluje Športna dvorana Leona Štuklja, kjer se poleg pouka športne vzgoje za dijake odvijajo tudi košarkaške tekme ter druge kulturne in glasbene prireditve. Za varnost v dvorani ob raznih prireditvah skrbi Prostovoljno gasilsko društvo Šmihel iz Novega mesta.

Ves čas si prizadevate za celovit razvoj infrastrukture na Šolskem centru Novo mesto.

To je ves čas predstavljalo vodilo mojega delovanja. Kot viden dosežek naj izpostavim

Vaše delovanje v okviru Mestne občine Novo mesto ni ostalo neopaženo ... Osvojili ste nagrado Mestne občine Novo mesto.

7. aprila 2011 sem, na dan občinskega praznika, prejel nagrado Mestne občine Novo mesto za leto 2012. Nagrada je bila utemeljena kot pomemben prispevek k razvoju srednješolskega, višješolskega in visokošolskega izobraževanja v Novem mestu. Nagrada mi veliko pomeni. Z njo sem prejel potrditev za delo, ki ga opravljam, ter hkrati zavezo, da bom delo kakovostno opravljal tudi v bodoče.

Od leta 1992 ste ravnatelj in nato direktor Šolskega centra Novo mesto. Nam lahko predstavite javni zavod Šolski center Novo mesto, katerega sedež je v naši Krajevni skupnosti Šmihel v Novem mestu?

izgradnjo šolskih delavnic leta 1980, Športne dvorane Leona Štuklja, šolskih igrišč ter izgradnjo I. trakta k obstoječi šolski zgradbi, ki bo namenjen potrebam višje strokovne šole.

Pomemben del infrastrukture predstavljajo številne posodobitve učno-vzgojnega procesa in programov, ki jih na Šolskem centru Novo mesto izvajamo. V letošnjem šolskem letu smo slavnostno predali namenu razširjena in posodobljena zunanja igrišča. Pri projektu je sodelovalo Gozdno gospodarstvo Novo mesto. Z izborom drevesnic in dreves smo zasadili del zelenice ob igriščih. Z nasaditvijo dreves bomo nadaljevali. Privlačna, zelena podoba šolskega okoliša pripomore k dobremu počutju vseh oseb, ki se zadržujejo na tem prostoru, pa najsi gre za dijake, zaposlene, krajanje ali naključne sprehajalce, ki se radi zadržujejo na tem območju

Bunjevac Pero

Novega mesta.

Leta 2009 ste prejeli nagrado na državnem nivoju. Kaj vam odlikovanje pomeni?

Oktobra 2009 sem kot direktor Šolskega centra Novo mesto prejel priznanje Republike Slovenije za področje šolstva. Gre za priznanje za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo na področju srednjega šolstva. Nagrada je priznanje Šolskemu centru Novo mesto, ki slovi po kakovosti dela, učinkovitosti, odgovornemu ravnanju do zaposlenih in okolja ter usmerjenosti v prihodnost. Po mnenju komisije, ki je nagrado podelila, blestimo predvsem na področju družbene odgovornosti.

Šolski center Novo mesto sledi svoji viziji in ciljem ter si nenehno prizadeva za kakovost pri izvajanju osnovne dejavnosti, to je vzgoje in izobraževanja.

Povezanost Šolskega centra Novo mesto in Krajevne skupnosti Šmihel v Novem mestu. Kakšno je sodelovanje Šolskega centra Novo mesto s Krajevno skupnostjo Šmihel v Novem mestu?

Vsekakor je Šolskemu centru Novo mesto v interesu, da so odnosi odražajo v duhu dobrega soseda drug drugemu. V želji po dobrem sodelovanju si prizadevamo za ureditev prometnice, ki bo razbremenila prometno obremenjenost Krajevne skupnosti Šmihel in Krajevne skupnosti Drska v Novem mestu.

Zavedamo se, da sedanja prometna ureditev predstavlja določene nevšečnosti, za katere iskreno želim, da jih skupaj z Mestno občino Novo mesto razrešimo tudi z umestitvijo nove prometne povezave.

Želim si celovite hortikulture ureditve šolskega okoliša, ki bo v zadovoljstvo krajanom Krajevne skupnosti Šmihel, krajanom Krajevne skupnosti Drska in v ponos Šolskemu centru Novo mesto.

Ker je mesec december zadnji mesec v koledarskem letu, bi vsem krajanom Krajevne skupnosti Šmihel v Novem mestu zaželel v novem letu zdravja, sreče, miru in drobnih radosti, ki naj vas osrečujejo vse leto.

Naj dodamo v kontekstu rubrike ŠPORTNO SRCE še to, da so vse zunanje športne površine Šolskega centra, ki rastejo iz leta v leto in so prečudovito urejene, namenjene tudi vsem našim krajanom, ki jih že sedaj v velikem obsegu koristijo

Š. C.

Pero Bunjevac se je rodil leta 1952 v okolici Džakovega na Hrvaškem. Kot 2 mesečni dojenček se je z družino preselil v Novo mesto v Pogance. Mladost je preživel v Novem mestu, kjer se je tudi šolal. Službo je opravljal v Krki, tovarni zdravil in Slovenskih železnicah, sedaj pa je upokojen. Na Regrške Košenice se je z družino preselil 1. maja 1995.

S športom, se ukvarja že od mladih let s krajšim premorom med gradnjo hiše. Njegova ljubezen je tek in kolesarjenje. Je tudi velik ljubitelj živali. Tek trenira pretežno po gozdovih, včasih pa si za težji trening omisli tek od Regrških Košenic do Sv. Vida na Ljubnu. Udeležuje se raznih tekov po Sloveniji in tujini.

V Slovenskem pokalu je bil 2x drugi v seštevku vseh tekov. Najboljši maratonski čas je imel 3 ure 26 minut. Udeležil se je tudi ultramaraton 102 km – Fruška gora.

Letos pa je za 60 rojstni dan odtekel gorski

Pero v akciji

Pero s svojo vnukinjo Niko na Ljubljanskem maratonu

Brixen maraton v Italiji. To je bil njegov najtežji maraton, saj vsebuje 2.350 m vzpona in 500 m spusta.

Njegov moto je zdravo življenje brez alkohola in cigaret.

Intervju z župnikom župnije Šmihel, gospodom Igorjem Stepanom

»Božič je priložnost, da vsaj z enim človekom znova zaživimo v miru in prijateljstvu.«

Vsako leto nam za Šmihelčana poroča o projektih in dogajanju v šmihelski župniji, kjer vodi svete maše, pri katerih nas s svojimi pridigami pomirja, spodbuja k razmišljanju in kaže pot k osebni rasti. Dejstvo pa je, da razen tega, da je že šest let župnik naše župnije, o njem ne vemo prav veliko več. Ker pa smo prebivalci Šmihela tudi radovedni, sem se letos odločila, da bi bilo zanimivo, če ga v intervjuju povprašam o njegovem življenju, prostem času, pa tudi izzivih in ciljih za prihodnost.

Danes se žal vedno manj mladih fantov odloča za duhovni poklic. Kdaj ste vi začutili Božji klic?

Res se danes manj fantov odloča za duhovni poklic, pa tudi manj deklet za redovniškega. Razlogov je več: od tega, da se rodi manj otrok kot včasih, pa do tega, da je današnja družba zelo sekularizirana in posledično tudi ljudje manj razmišljajo o Bogu in veri. Posledica je, da se fantje in dekleta težje odločijo, da stopijo na takšno življenjsko pot.

Božji klic sem začutil razmeroma zelo zgodaj. Na začetku bi rekel, da je to bilo bolj veselje do takšnega dela. V osnovni šoli sem se veliko srečeval z domačimi duhovniki kot ministrant, pri verouku pri raznih drugih srečanjih v župniji. Nekaj posebnega je bilo vedno, ko je k nam na obisk prišel duhovnik. To se je dogajalo ob različnih priložnostih: prvi petek v mesecu, ko je obiskal stare starše in jim prinesel na dom zakramente, ker niso mogli več iti v cerkev, ko je bila sveta maša v naši vasi itd. Njihov zgled je veliko pripomogel k moji kasnejši odločitvi.

Pri nas se je vedno spoštljivo govorilo o vseh, o duhovnikih pa še posebej. Otroci nismo slišali preklinjanja in grdega govorjenja o Bogu, o Mariji, svetnikih, Cerkvi. Ko odrasteš, že sam ugotoviš, kaj je prav in kaj ne, če pa že kot otrok o neki stvari ali osebi slišiš samo slabo, boš kot odrasel o tem težko lepo razmišljal. Poleg tega pa sta bili v naši družini vedno prisotni molitev in sveta maša; ni bilo nedelje brez svete maše. Vse to je pripomoglo, da sem se že po osnovni šoli odločil in se vpisal na Škofjisko gimnazijo v Vipavi, po maturi pa v Bogoslovno semenišče in Teološko fakulteto v Ljubljani, kjer sem diplomiral leta 1999, leto kasneje pa na isti fakulteti opravil še pastoralno specializacijo.

Odločitev za duhovni poklic, podobno kot za vse druge pomembne odločitve v življenju, se ne zgodi v enem trenutku, ampak je to proces razmišljanja, dozorevanja, preverjanja in na koncu odločitve.

Izhajate iz Bele krajine. Kakšne spomine

hranite na svoje otroštvo?

Prihajam iz župnije Črnomelj. Na otroštvo imam lepe spomine. Ker smo živeli brez očeta in večinoma od kmetije, smo se morali marsičemu odpovedati, za tisto, kar smo imeli, smo bili hvaležni. Jasno je bilo, da smo že kot otroci pomagali pri raznih opravilih na kmetiji. Že kot osnovnošolec sem moral poprijeti za marsikatero delo, za kar mi ni žal, saj mi še sedaj pridejo prav delovne navade in mi ni problem prijeti za katerokoli delo.

Prosti čas smo otroci preživeli večinoma na kolesu in se z ostalimi otroki podili za žogo.

V župniji Sv. Vid nad Cerknico, kjer ste službovali, preden ste prišli k nam, verjetno niti niste uspeli spoznati faranov. Kako pa doživljate farane šmihelske župnije, kjer ste sedaj že 6 let?

V župniji Sv. Vid nad Cerknico sem bil le pol leta. To je majhna župnija na Bloški planoti na nadmorski višini 846 m in s 600 prebivalci in 60 veroukarji. Že ob prihodu na župnijo mi je bilo jasno, da mladega duhovnika ne bodo dolgo pustili na tako majhni župniji. Vendar sem vseeno začel z delom brez zadržkov. Ker je bila župnija tako majhna, sem v razmeroma kratkem času navezal stik z ljudmi. Moram priznati, da nikjer drugje tako hitro. Dobro smo se spoznali in tudi lepo sodelovali. Verniki so v takih odročnih krajih zelo hvaležni za vse, kar za njih narediš. Dobro se zavedajo, da lahko zaradi pomanjkanja duhovnikov vsak trenutek ostanejo brez njega. Ob mojem odhodu je k njim dvakrat na teden prihajal župnik iz sosednje župnije in mnogi so mi s solzami v očeh govorili: »Zapustila nas je svetna oblast, ko so nam vzeli šolo, redko kdo zaide k nam, zdaj nas je zapustila še Cerkev.« Vendar so kasneje spet dobili župnika in sedaj je med njimi starejši duhovnik. Od njih se bi lahko verniki marsikatero župnije naučili hvaležnosti in sodelovanja.

Do sedaj sem živel med verniki v Ribnici, Škofji Loki, na Bloški planoti in sedaj v Novem mestu. Lahko rečem, da se na tako majhnem območju, kot je Slovenija, ljudje med seboj zelo razlikujemo. Verjetno na vse to vpliva tudi okolje, kjer živimo. Že otroci se zelo razlikujejo. Spomnim se, ko sem nekoč v Ribnici na cesti srečal razred otrok, ki sem jih tudi poučeval pri verouku, in so vsi na ves glas z druge strani ceste pozdravljali: »Živijo, kaplan; dober dan, župnik!« Na Gorenjskem, pa tudi v Novem mestu se včasih tudi to zgodi, da pogledajo v tla, če se srečamo, pa na srečo to ni velikokrat. Na splošno ste Dolenjci veseli ljudje, verjetno tudi zato, da z veseljem navzven

prikrijete težave, ki se skrivajo v srcu. Vesel sem, da je veliko takih, ki ste pripravljeni sodelovati in na različne načine pomagati, da skupaj naredimo nekaj dobrega za prebivalce našega kraja. Veseli me zavzetost ne samo v župniji, tudi v necerkvenem življenju. Končno vsi delamo za skupno dobro, le včasih je potrebno odstraniti predsodke in gotovo bomo spoznali, da tisti, ki mislijo drugače, tudi lahko naredijo nekaj dobrega za soljudi.

Imate kot župnik tudi delovni čas? S čim se ukvarjate v prostem času?

Kot župnik imam delovni čas razporejen čez cel dan. Mnogokrat sem že slišal, da je kdo mislil, da duhovniki opravimo eno mašo na dan in smo v pol ure končali za cel dan. Pa ni tako. Moj dan se navadno začne okoli 6. ure zjutraj, ko se najprej nekoliko pogovorim z mojim »šefom«, haha. S tem mislim na Boga. Duhovniki, smo obljubili, da bomo

vsak dan brali iz t.i. brevirja, to je knjiga z molitvami, večinoma svetopisemskimi psalmi. Ta molitev je namenjena najprej za vse farane, potem pa tudi za vse potrebe v Cerkvi in na svetu.

Delo čez dan je zelo različno. Delovnik si moram organizirati sam glede na to, kaj je predvideno za tisti dan. Nekaj časa vzame delo v pisarni tudi izven uradnih ur. V župnijah je tako, da večino stvari v pisarni opravi župnik sam. Župnik je odgovoren za vodenje matičnih in drugih pastoralnih knjig, blagajniškega dnevnika itd. Prav tako je župnik odgovoren za gospodarsko stanje stavb v župniji. Hvala Bogu imamo v naši župniji veliko prostovoljnih sodelavcev, dobra Župnijski pastoralni svet in Gospodarski svet, ki mi pomagajo tako z nasveti kot tudi s praktičnim delom. Večere, če ni kakšnega srečanja v župniji, pa namenim predvsem za pripravo na različna srečanja, za načrtovanja, včasih pa se preprosto usedem na kavč in pogledam kakšen dober film ali oddajo.

Pomemben in velik del duhovnikovega časa pa zavzema tudi priprava na verouk, bogoslužje in

zakramente ter podeljevanje le-teh. Delo je zelo razgibano in lepo. Predvsem pa je delo z ljudmi velikokrat najlepše, po drugi strani pa včasih tudi najtežje.

V prostem času si rad vzamem čas za druženje s prijatelji, berem, nekaj časa pa posvetim tudi telesni aktivnosti.

Letošnje glasilo je športno obarvano. Se kakšnemu športu posebej posvečate?

Šport oz. telesna aktivnost se mi zdi v življenju zelo pomembna. Nema lokrat sem začuden, ko vidim, da so igrišča po Novem mestu prazna. Mi smo kot otroci tekali in bili neprestano aktivni. Ne spomnim se, da bi zdržal dolgo časa pri sedenju, razen ko smo delali domačo nalogo ali se učili. V srednji šoli smo vsak prosti trenutek izkoristili, da žoga ni bila na mestu. Takrat smo največ igrali košarko. Tudi med poukom, ko je bil odmor za malico, smo v 5 minutah pojedli, potem pa tekli na igrišče. Na fakulteti ni bilo toliko možnosti za igre z žogo, zato pa smo našli drugačne načine aktivnosti: plavanje, hoja itd. ...

Ko sem prišel na župnijo, pa sem se spet začel ukvarjati s športom. Veliko smo z ministranti igrali nogomet in košarko. Vse do prihoda v Novo mesto

se tega veselim.

Delo župnika je zagotovo tudi zelo naporno. Ob katerih dogodkih doživljate, da je vaš trud poplačan, da se je vredno truditi?

Najbolj sem zadovoljen takrat, ko se za neko stvar trudim in ob koncu vidim na obrazih ljudi zadovoljen nasmeh in srečo, ki sije iz oči. Obenem pa je to tudi spodbuda za naprej.

Kje vidite največje osebne izzive? Kakšne cilje ste si zadali?

Zelo težko mi je takrat, ko vidim v ljudeh, še posebej mladih, da so brez upanja, brez navdušenja in veselja. Težko mi je, ko se srečujem s takimi, ki v Cerkvu in veri vidijo le tradicijo, le nekaj, kar opravimo, če bi slučajno kdaj potrebovali. Težko mi je takrat, ko nekateri starši z eno besedo pri otrocih podrejo tisto dobro, kar se pri verouku trudimo postaviti. To mi je največji izziv. Da otroci in mladina v Cerkvu in veri ne bi videla le nekaj starega in nazadnjaškega, kar največkrat slišijo v javnosti, žal tudi v šolah. Trudim se, da bi v Cerkvu doživeli tudi nekaj lepega in prijetnega. Mogoče jih bo ravno to nekoč, po mnogih letih, pripeljalo zopet k Bogu.

V spominu so mi ostale vaše inovativne

nobene povezave z Jezusovim rojstvom.

Odzivi ljudi so bili zelo različni. Nekateri so bili gotovo razočarani, ker so navajeni na klasične jaslice na zelenem mahu, s pastirčki in ovčkami. Mnogi pa so se ob njih zamislili in mogoče ob tem pogledali tudi v svoje srce. Takrat sem ob jaslicah zapisal sledeče: »Spoštovani obiskovalec jaslic! Ko boš v župnijski cerkvi vstopil v jaslice, boš postal del njih. Ali se boš počutil domače v njih? Preden karkoli rečeš, se umiri za nekaj trenutkov in se čisto tiho zazri v Jezusa, ki leži v nakupovalni košari. Nato poglej iskreno v svoje srce in si odgovori, zakaj je Božje dete letos rojeno v tako »čudnih jaslicah«. Če ga boš hotel najti, boš moral stopiti popolnoma med trgovinske police. V srcu vsakega človeka se Jezus rodi, rodi med vsem tistim, kar je v njem. In ko boš od jaslic odhajal, se še enkrat obrni in od daleč zazri vanje! Ali ni vse to, kar vidiš, podoba tvojega srca?

In v njem se je Jezus rodil, če je sploh kaj prostora ... In kljub vsemu prihaja k tebi!«

Trenutno se v Sloveniji nahajamo v izredno težkem času, vse več je brezposelnosti, revščine, vedno manj upanja za lepšo prihodnost. Kaj svetujete ljudem, ki komaj še vidijo žarek upanja?

Prva stvar, ki se mi zdi zelo pomembna, je, da poskušamo v vsaki stvari najti nekaj dobrega. Dokler zmoremo to, je vsaj nekaj upanja, da ne obupamo in bo vsaj nekaj, kar nas bo »držalo pokonci«.

Druga stvar je, da poskušamo v vsakem človeku najti nekaj dobrega, tudi v tistem, s katerim se ne razumemo najboljšje. Kljub temu, da imamo danes toliko sredstev za komuniciranje, je še vedno najlepše in najbolj osrečujoče, če se lahko z drugimi ljudmi osebno srečaš, pogovarjaš in vzpostaviš osebni stik. In kaj je lepše kot imeti takšen odnos najprej z domačimi, nato pa tudi s sosedi.

Tretja stvar: postaviti si lestvico vrednot in potreb. Prvo nas bo osrečevalo, drugo pa nas ne bo delalo nesrečnih, če le nečesa ne bomo mogli doseči.

In še zadnja stvar: Velikokrat sem že slišal, da je kdo rekel: »Če ne bi imel vere, bi že zdavnaj obupal!« Vem, da vera marsikomu daje moči, da gre naprej, da ne obupa in da ima oporo v življenju, predvsem v težkih trenutkih življenja.

Kaj bi v teh prazničnih dneh sporočili krajanom Šmihela?

Verni in neverni lahko v božičnem sporočilu najdemo spodbudo za svoje življenje. Ob Jezusovem rojstvu so angeli pastirjem zaželeli mir na zemlji. In to je tudi danes glavno sporočilo božičnega praznika. Najprej delajmo za mir v srcu, kajti le tako bomo sposobni delati tudi za mir med vsemi ljudmi. Božič je priložnost, da vsaj z enim človekom znova zaživimo v miru in prijateljstvu.

Pogovarjala se je Martina Judež

sem se redno enkrat na teden udeleževal rekreacije za duhovnike v športni dvorani Škofijske gimnazije v Šentvidu nad Ljubljano. V Novem mestu sem po naključju prišel v skupino rekreativnih košarkarjev in z njimi dvakrat na teden igramo v športni dvorani osnovne šole na Otočcu. Moram reči, da mi to veliko pomeni in bi to zelo pogrešal. To sem še posebej občutil leta 2010, ko sem bil na operaciji kolena zaradi poškodbe meniskusa in sprednje križne vezi in je bilo skoraj eno leto konec športnih aktivnosti. **Letošnje poletje sem obiskoval tudi šolo tenisa, tako da občasno igram tudi to. V zimskih mesecih pa se na smučeh rad spustim po snežnih strminah, da si tudi v naravni lepoti zbistrim misli ter si spočijem duha.**

Od kod črpate energijo za delo? Kaj vas navdihuje?

Energijo in navdih črparam najprej iz tega, kar delam, nato iz lepih stvari, ki jih doživim vsak dan, in iz pričakovanja tistega, kar vem, da se bo zgodilo in

jaslice leta 2007, ki so jasno pričale, da smo pozabili na bistvo božičnega sporočila in ga zamenjali z nakupovanjem v vedno večjih trgovskih centrih. Kakšni so bili odzivi faranov?

Rad na različne načine predramim ljudi iz duhovne zaspanosti. Tiste jaslice so bile verjetno nekaj nenavadnega, pa vendar so imele v sebi globoko sporočilo. Tisto leto smo v Cerkvu na Slovenskem obhajali leto družine. Ko smo se takrat, kakšen mesec pred božičem, pogovarjali s postavljalci jaslic in smo ugotavljali, kje se današnja družina največ zadržuje v pripravi na praznik Jezusovega rojstva, je eden od njih takoj odgovoril: »V trgovini!« Vsi smo se strinjali, da moramo v župnijski cerkvi narediti jaslice v tem kontekstu. Sveto družino smo postavili med trgovinske police, Jezus pa se je rodil v nakupovalni košarici.

Resnično je v današnjem času pravi pomen božiča zamegljen. Decembrsko gromozansko nakupovanje in vse, kar je povezano z veseljem decembrom, nima

Pripovedka o nastanku Maroltovega studenca

Včasih spomin spet pobegne v tiste zlate, s soncem obsijane mlade dni, in pred oči pričara dogodke in ljudi, ki so že zdavnaj izginili v vrtincu časa.

Sredi poletja smo, vročina pritiska z modrega neba tako močno, da zeleni gozd in polje vsa uvela kličeta po blagodejni noči in osvežilni rosi. Mlačev žita na Škrjančah je v polnem teku in v trepetajoči vročini vzdihujejo ljudje in živina. Srbeči prah se dviguje iz presušeni žitnih klasov, plava nad prizoriščem, sili v oči in se lepi na prepoteno kožo. Šele pozno popoldne hrup mlatilnic potihne. Odrasli še pospravljajo žito in vozove, otroci pa že tečemo proti gozdnim jasam pod vasjo in preskakujemo potok, ki teče ob njih. Za trenutek potonemo v gozdu, potem pa so tu spet jase in potok ter končno reka Krka s svojimi zelenimi tolmuni in blagodejno osvežitvijo. V srebrniški pristavi stanujejo oficirske družine. Njihovi zelenjavni vrtovi nas pogostijo z malico – paradiznikom in papriko. Nazaj se tako ne mudi. Na zadnji jasi pred domačo vasjo je korak že čisto počasen in vročina spet zmaguje telo. Tu v objemu gozda je še sveže, a v bregu polja in vaška poslopja še migotajo v vročini. Ob robu jase, tik ob gozdu, žubori potoček. In glej – v potočku, prav tam, kjer je voda najplitvejša, ležijo skale in iz visokega gozdnega brega izkopan se med dvema spolzkima skalama v potoček izliva studenec. Kot nalašč za noge, da po skalah prečkajo vodo, kot nalašč za roke, da podpro mlado telesce in kot nalašč za usteca, da se potopijo v hladno vodo.

Takrat, ko sem bil eden od tistih otrok, ki so ob Škrjanskem potoku hiteli v zelene tolmune reke Krke iskat svežine, še nisem vedel zgodbe o Maroltovem studencu, iz katerega sem pil tisto bistro vodo. Potem sem pa ob kmečkih opravilih, zlasti ob ličkanju, dostikrat prisluhnil pogovorom starejših. In izvedel sem marsikaj zanimivega. Tudi to, da se tistemu studencu reče Maroltov studenec, kajti iz gozdnega brega ga je izkopal stari Marolt.

Zgodba pa pravi takole:

Škrjanče je bilo včasih sestavljeno iz treh delov: vasi Velike Škrjanče in zaselkov Male Škrjanče ter Hrib. Na malih Škrjančah, zaselku na vrhu griča ob cesti, ki vodi na Boričevo, sta bili včasih dve kmetiji. Priimkov družin, ki sta nekdaj živeli tam, danes ni več. O Maroltih pa priča ime studenca. Tudi priimka Mervar na Hribu, kjer je bila stoletja gostilna, ni več. Pravijo, da so včasih kmetje iz okolice Novega mesta na veliko odhajali v Ameriko. Predusem zato, da bi se z zaslužkom izkopal iz dolgov. Tudi Marolt je bil med njimi. Pravijo, da je v ameriških rudnikih dolgo garal in da je domov prinesel kar nekaj cvenka. A ga je Amerika po svoje zaznamovala. Želja po bogastvu ga ni zapustila. Saj je postoril, kar je bilo na kmetiji potrebno, a njegove sle po kopanju ljudje niso razumeli, pa so ga zato malo čudno gledali. Zdaj tu, zdaj tam je kopal globoko jamo. »Če Amerikanci v Ameriki najdejo zlato, zakaj ga ne bi tudi jaz tu, doma!« si je mislil in kopal je na polju, na travnikih in v gozdu. In našel je zaklad: izpod drevesnih korenin ob Škrjanskem potoku je pritekla bistra voda. Še sedaj se imenuje Maroltov studenec.

Letos se, že sivolas, spet ustavim ob njem. Če priprem oči, vidim zeleno livado in ostro začrtan gozdni rob okoli nje. A ko jih odprem, vidim potoček in skale, ki vodijo preko njega, Maroltov izkop pa je moč le še slutiti. Izpod korenin bližnjega gabra še bruha nekdANJI izvir. Nihče ga več ne očisti. Nihče več ne kosi gozdnih livad, preraslih z grmičevjem. Preko potočka ležijo podrtja drevesa.

Spet priprem oči in vse je drugače. Skozi bele meglice prodira zlata mesečina in dolgolase vile iz Maroltovega studenca točijo srebrno tekočino v zlate kanglice. Z njimi ob žuborenju potočka plešejo po gozdni jasi. Zaklad starega Marolta je oživel.

Tone Jakše, Škrjanče

Promet s škrjanskega vidika

Obe, načrtovana rekonstrukcija Šmihelske ceste in državna varianta južne obvoznice, ustrezata – predlog KS Šmihel in civilne iniciative nesprijemljiva!

Zanimivo, da sta prav varianti 1 in 2 (med sabo se v glavnem razlikujeta le v nekaj podrobnostih), ki ju je na podlagi predlogov KS Šmihel izdelalo podjetje Topos d. o. o., za vas Škrjanče najmanj ugodni. Obe od prečkanja reke Krke v bližini izliva Škrjanskega potoka potekata po gozdu med vasema Škrjanče in Boričevo, pri obori prečkata cesto Novo mesto – Birčna vas in se pri Pogancih združita z vzhodno obvoznico. Obe varianti sta z gradbeno tehničnega, prometnega, okoljskega, ekonomskega in drugih vidikov povsem neustrezni, pri čemer ne gre prezreti dejstva, da sta za kmetijski naselji Škrjanče in Bričevo s prometnega in gospodarskega vidika celo škodljivi. Torej čudno, da je do teh variant sploh prišlo!

Vse skupaj bo za nepoznavalca razmer postalo bolj razumljivo, če povemo, da se je že samo v zadnjem letu promet skozi vas Škrjanče najmanj podvojil, temu pa botrujejo smerokazi, ki vozila od novega mostu preko Krke usmerjajo proti Semiču skozi Šmihel in Škrjanče, kot da bi bila zahodna novomeška obvoznica že zgrajena, in ne, kot prej, čez Gorjance. Ta cesta pa je že od gradnje Urbanja (nova soseska je zapuščena in v stečaju) precej dotrajana, gosti, težki in hitri promet pa jo bo v kratkem čisto uničil. Vaščani se pritožujejo, saj se nevarne situacije kar vrstijo. Nevarno cesto komaj prečkajo, medtem ko se po njej vali prav vse, le mestnega avtobusa ni. Ta zdaj obrne kak kilometer pred vasjo.

Varianta južne obvoznice, kot ju predlagata

KS Šmihel oz. civilna iniciativa predvideva, da bi ves promet z južnega dela Novega mesta do južne obvoznice potekal preko Škrjanč. Prvotna varianta južne obvoznice direkcije republike Slovenije za ceste pa naj bi od reke Krke potekala skozi gozd in ob belokranjskem daljnovodu med Regrškimi košenicami in Škrjančami nadaljevala gozd, tam prečkala belokranjsko železnico in se pri Pogancih združila z vzhodnim krakom novomeške obvoznice. Od tod bi kot tretja razvojna os nadaljevala pot proti Beli krajini. Ta zamisel je najkrajša in najcenejša ter še z mnogih drugih vidikov najprimernejša. Kar pa je za nas pri tem najpomembnejše, je to: ne samo, da ohranja lep kos novomeškega podeželja nedotaknjene, celo plemeniti ga!

Tone Jakše, Škrjanče

Komentar Sveta KS: naša varianta južne obvozne ceste ne povečuje prometa preko Škrjanč ampak ga razbremeni. Krajan ni bil pozoren na dejstvo in predlog firme TOPOS, da nova gre povezovalna cesta, ki gre iz Pogancev pod Košenicami, po našem predlogu naprej do južnega dela pokopališča Srebrniče, kjer se vključuje na avtocesto. To pomeni, da vsi iz Šmihela in Košenic ne bi šli na avtocesto preko Škrjanč. Enako velja tudi za udeležence v prometu iz smeri Birčna vas, ki bi po naši varianti vstopali na avtocesto pred Škrjančami, poleg lovske obore.

Ulica

*Po ulici v mraku se sprehajam,
njena podoba prazna je in tiha,
le odmev mojih korakov v nebo se dviga.*

*Spominom puščam prosto pot,
naj že enkrat gredo stran,
da zadiham v nov in svetel dan.*

*Poglej, tudi ulica je včasih sama,
koliko prehojenih korakov je že vzdržala.*

*Včasih ti koraki lahki so in nemi,
včasih pa težki, kot s svincem obloženi.*

*Toda, ta trenutek me sprejema,
saj občuti tako kot jaz,
da skupaj krativa si čas.*

*Počasen in sproščujoč je moj korak,
preplavi me prava harmonija,
saj vtis, da s tabo je nekdo,
ti novo voljo vliva.*

*Prva kaplja dežja na mojo dlan se spusti,
rahlo, a zanesljivo zdrsi in
dokončno podoba na uličnih tleh doživi.*

Ika Janežič, Škrjanče

Izlet v Gradec 8.12.2012

V soboto, 8. 12. 2012, smo člani KS izpeljali prvi množični izlet za krajanje KS Šmihel. Niti slutili nismo, da bo takšno množično zanimanje in odziv, ko je bil med krajanje poslan letak s povabilom v Gradec. V zelo kratkem času (v

treh urah), je bil zaseden avtobus. Odzivali smo se na klice in v treh dneh imeli zaseden še drugi avtobus. Poskrbeli smo za vse potrebno in v soboto, ko je zima začela kazati svojo moč, odpeljali v smer Štajerska in prestolnico Gradec. 82 krajanov je preživelo prednovoletni Gradec z znamenitostmi in sejmom. V gostišču Belna, so nas postregli s poznopopoldanskim kosilom. Ob prijetnem harmonikarju Marjanu smo zapeli in se odpeljali domov, kjer se je snežni metež že pomiril. Slikovno gradivo mas bo spominjalo na naš prvi izlet.

Smučanje v Avstriji

Dne 10.03.2012 je KS Šmihel organizirala smučarski izlet v Avstrijo.

Zjutraj ob 5.10. izpred Roletarstva Bayer in 5.20. izpred bara Viva smo se z avtobusom odpravili na smučanje v Nassfeld. Sama pot je bila prijetna z udobnim avtobusom in odličnim šoferjem Bošjanom.

Prvi postanek za kavico smo opravili na bencinskem servisu Omv v Radovljici, nato smo se ustavili v poslovalnici Skipass na Jesenicah, kjer smo kupili smučarske karte.

Pot smo nadaljevali preko tunela Karavanke proti

Hermagorju, vse do končnega prihoda smučišča Nassfeld. Na cilj smo prispeli malo pred 9 uro.

Cel dan smo smučali v prelepem sončnem dnevu. Tudi temperatura je bila ugodna – marčevsko primerna, tako da se je dalo smučati cel dan.

Ob 16:30 uri smo se zbrali na parkirišču, posneli gasilsko fotografijo in se odpravili proti domu, kamor smo se vsi zdravi in celi vrnili okoli 20 ure.

Pri sami organizaciji, bi se radi zahvalili Baru Viva, katere lastnik Toni Jerele in zaposleni so nam

pomagali pri prijavih, ter zahvala za pomoč gospodu Jožetu Ravbarju iz Smučarskega društva Rog, ki nam je pomagal pri sami organizaciji.

Smučanje bomo za krajanke in krajanje KS Šmihel zagotovo organizirali v marcu tudi prihodnjo zimo.

Svet KS Šmihel

Dejavne članice Krajevne organizacije Rdečega Križa Šmihel v letu 2012

Aktivistke KORK Šmihel smo bile tudi v letu 2012 aktivne in opravile vse naloge, ki smo si jih zadale za to leto in tudi tiste, ki so se pojavljale na novo in v okviru OZRK Novo mesto. Tako smo dvakrat v letu 2012 opravile meritve krvnega tlaka, holeserola in sladkorja v prostorih naše postaje v Gasilskem domu, dvakrat smo pripravile krvodajalsko akcijo, v oktobru smo imeli srečanje s starejšimi krajanji v OŠ Šmihel, udeležile smo se čistilne akcije, imele smo tudi občni zbor KORK-a s predstavitvijo EFT metode samozdravljenja.

Prostovoljke smo pobirale tudi članarino RK in vsem vam, ki ste jo plačali, teh pa vas je blizu 500, se iskreno zahvaljujemo. Nismo pa pozabili naših jubilarntov, ki so praznovali 90.rojstni dan, pa tudi tistih ne, ki so starejši od 90 let.

Pri svojem delu smo prisluhnile tudi ljudem, ki potrebujejo denarno, materialno ali drugačno pomoč. Teh je v naši KS kar nekaj. Vesele smo,

če smo jim z našo toplo besedo in materialno ali finančno pomočjo polepšale dan.

Vsem našim krajanom želimo aktivistke KORK Šmihel lepe božične praznike ter čimveč zdravja in lepih trenutkov v letu 2013.

*predsednica KORK Šmihel,
Angelca Kristan*

Najmlajši udeleženec čistilne akcije

Maja Fink nas poučuje o EFT metodi

V oktobru je praznovala 90.rojstni dan gospa Terezija Beltram. Ob tej priložnosti sta jo obiskali predstavnici KORK Šmihel Angelca Kristan in Poldka Rolih. Čestitali sta ji ob visokem jubileju.

Gospa Terezija Pugelj je septembra praznovala 90. rojstni dan in ob tej priložnosti sta jo v DSO Šmihel obiskali aktivistki KORK Šmihel Angelca Kristan in Mimica Kočevar in ji zaželeli vse lepo ob praznovanju njenega jubileja.

Hišni eksperimenti v Dnevnem centru Šmihel - romsko naselje

Otroci so v mesecu novembru na eni od delavnic spoznali nekaj enostavnih fizikalnih poizkusov s snovmi in materiali, ki jih uporabljamo doma. Ob tem so se naučili nekaj osnovnih kemijskih in fizikalnih zakonov ter uporabo logike. Otrokom sta bila najbolj všeč poizkusa »Vulkan«, kjer smo uporabili soda bikarbono in kis ter poizkus »Sprehajajoči rožinčki« kjer smo rozine namakali v gazirani vodi. Delavnico s poizkusi je za predšolske in šolske otroke pripravil in izvedel EVS (European Voluntary Service) prostovoljec Goran Pešić iz Srbije. Delavnice v romskem naselju Šmihel se izvajajo v okviru projekta »Dvig socialnega in kulturnega kapitala v okoljih, kjer živijo predstavniki romske skupnosti«, ki so financirani s strani MDDSZ, MIZKŠ in Evropskega socialnega sklada, MONM, ZRSZ.

Urška Rojc

2 0 S 1 3

2 0 R 1 3

2 0 E 1 3

2 0 Č 1 3

2 0 N 1 3

2 0 O 1 3

Očesni center Preskar, Kettejev drevored 32, 8000 Novo mesto
Telefon: 07 332 41 44, Gsm: 041 389 529, www.preskar.si

Srečno 2013!

**GASILSKO-REŠEVALNI CENTER
NOVO MESTO**

*Staro leto je minilo,
ne oziraj se nazaj,
novega pa ne priganjaj,
presenetiti se daj!*

*Srečno 2013 vam želi
IMP Promont-elektro d.o.o.*

IMP Promont-elektro d.o.o., Šegova ulica 116, 8000 Novo mesto

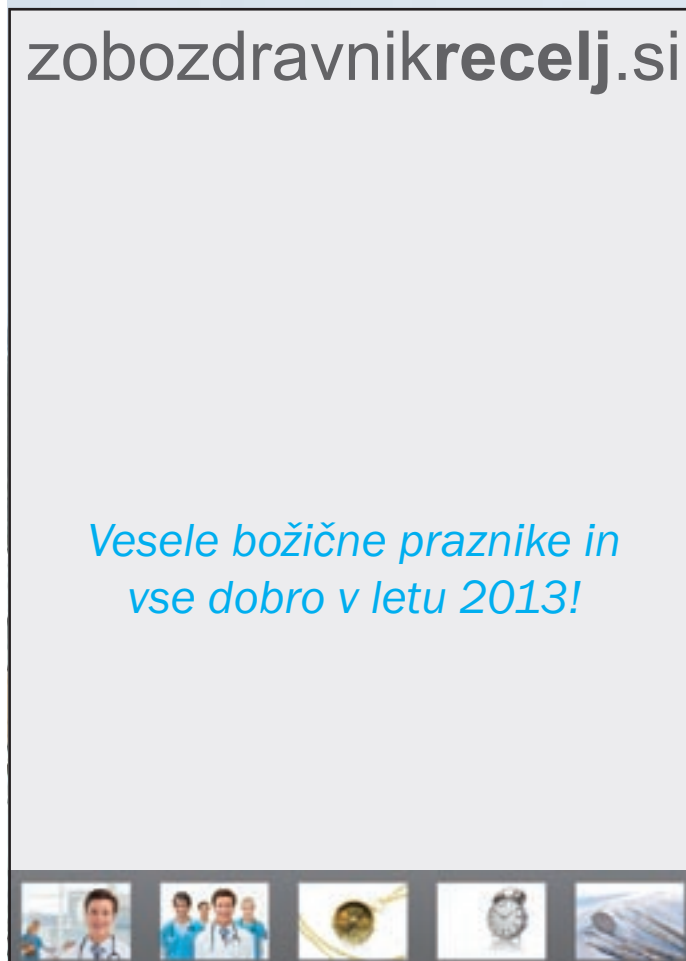
CELOVITE GEODETSKE REŠITVE

SREČNO V LETU 2013!

GEODET

GEODET, D.O.O., NOVO MESTO • KOLODVORSKA ULICA 4 • NOVO MESTO
07 33 82 460 • 040 504 365 • WWW.GEODETNM.SI • INFO@GEODETNM.SI

HYGIA NOVO MESTO, d.o.o.
DRUŽBA ZA PROIZVODNJO IN PROMET ZDRAVIL NA DEBELO
Tovarniška ulica 8, 8000 Novo mesto, Tel.: 07 3375 706, 041 576 263, Fax: 07 3375 704, email: info@hygia.si

ROLETARSTVO BAYER d.o.o.
PROIZVODNJA IN MONTAŽA PVC OKEN IN VRAT, MONTAŽA BENCIL

Kolektiv Roletarstva BAYER
želi vsem sokrajanom
vse dobro v letu 2013!

ROLETARSTVO BAYER d.o.o. Košenice 34 Novo mesto
Tel.: (07) 30 80 210 GSM: 040 202 868 www.roletarstvo-bayer.si

CUKRČEK
slastičarska delavnica

Urška Berginc, Drska 44, Novo mesto,
Telefon: 07 337 73 11, 041 828 535.

Vam želi sladko in zadovoljno 2013!

ŠPES
grafični studio

07/338 0 338
041/722 801
info@spes-co.si
www.spes-co.si

TISK AVBAR
Avguštin Avbar s.p.

SITOTISK
NAPISI - ČRKOSLIKARSTVO
PRINTANJE do 130 cm širine
LASERSKO GRAVIRANJE

Krafova ulica 15
8000 Novo mesto
Id. št.: SI75664852

Tel.: 07 33 79 021, Fax: 07 33 79 022, GSM: 041 68 24 68
E-mail: tisk.avbar@siol.net, sitotisk.avbar@siol.net

PRODAJA LASERSKO GRAVIRANIH SVINCNIKOV: www.svincnik.si

*Vesele božične praznike
in srečno 2013 vam želi*

KLJUČAVNIČARSTVO

ŠMAJDEK
NOVO MESTO

Tel: 07 33 47 540

Fax: 07 33 47 544

e-mail:

kljucavnicarstvo.smajdek@siol.net

**KAVA BAR
VIVA**

STRASBERGAR

gradbena in montažna dela

Želimo vam srečno 2013

Strasbergar Slavko s.p.
Ob Težki vodi 44a, 8000 Novo mesto

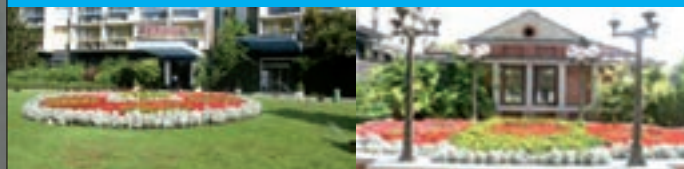

*SREČNO IN USPEŠNO
2013!*

Hortikultura Cvelbar Marko, s.p.
www.bajnof.si, E-pošta: info@bajnof.si
Gorenja vas pri Šmarjeti 22, 8220 Šmarješke Toplice
Tel.: 07/307 56 33, GSM: 041/628 947, 041 358 176

Krajčeva ulica 9, 8000 Novo mesto
Telefon: 07/33-74-210, Faks: 07/33-74-212

FRIZERSTVO TATJANA

FABJAN TATJANA s.p.
ŠMIHEL 13
8000 NOVO MESTO
051/ 654 535

Delovni čas
pon., to.: 7.00 - 15.00 h
sre., čet.: 12 - 19 h
petek.: 8 - 16 h

Srečno 2013!

**ZBIRANJE IN ODKUP
SEKUNDARNIH
SUROVIN s.p.**

Bojan Tudija
GSM: 041 575 235

*Vesele božične
praznike
in srečno novo leto
2013
vam želi*

 ŠOLSKI CENTER
Novo mesto

TISKARNA VESEL

SREČNO NOVO LETO 2013!

*Vesel božič in srečno novo
leto 2013 vam želimo krajani
Boričevega!*

Božični pohod na Boričevo z baklami in svetilkami.

ki bo v sredo, 26. 12. 2012 s pričetkom ob 17. uri, s startom pred Športnim centrom Košenice (ob železniški progi).

Potek božičnega pohoda:

1. Sprejem z dobrodošlico na zbirnem mestu pred Športnim centrom Košenice.
2. Voden pohod v soju bakel in luči preko Škrjanč do Boričevega, pod vodstvom predsednika Planinskega društva KRKA Novo mesto, g. Antona Progarja in Simona Zupančiča.
3. Na Boričevem sprejem domačinov s kuhanim vinom, ogledom jaslic in manjšim ognjemetom.
4. Povratek z zaključkom v Šmihelu okrog 20. ure.
5. Dolžina pohoda skupaj približno 6km, nadmorska višina Košenice - 194m, Boričevo - 197.

Na Boričevem bodo za nas poskrbeli vaščani, zato bomo pri jaslicah pobirali prostovoljne prispevke. Obvezna je primerna obutev in topla oblačila.

Krajevna skupnost Šmihel,
Župnijski urad Novo mesto - Šmihel in
Konservatorij za glasbo Jurij Slatkonja prirejajo

Božično-novoletni koncert.

V programu sodelujejo:

- Otroški in mladinski pevski zbor župnije Novo mesto - Šmihel
- Mešani pevski zbor župnije Novo mesto - Šmihel
- Dijaki Konservatorija za glasbo Jurij Slatkonja
- Moški pevski zbor Šmihel

**Koncert bo v četrtek, 27. 12. 2012 ob 18.30,
v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Šmihelu.**

Po koncertu vabi KS na kuhano vino in božični čaj. Vabljeni!

